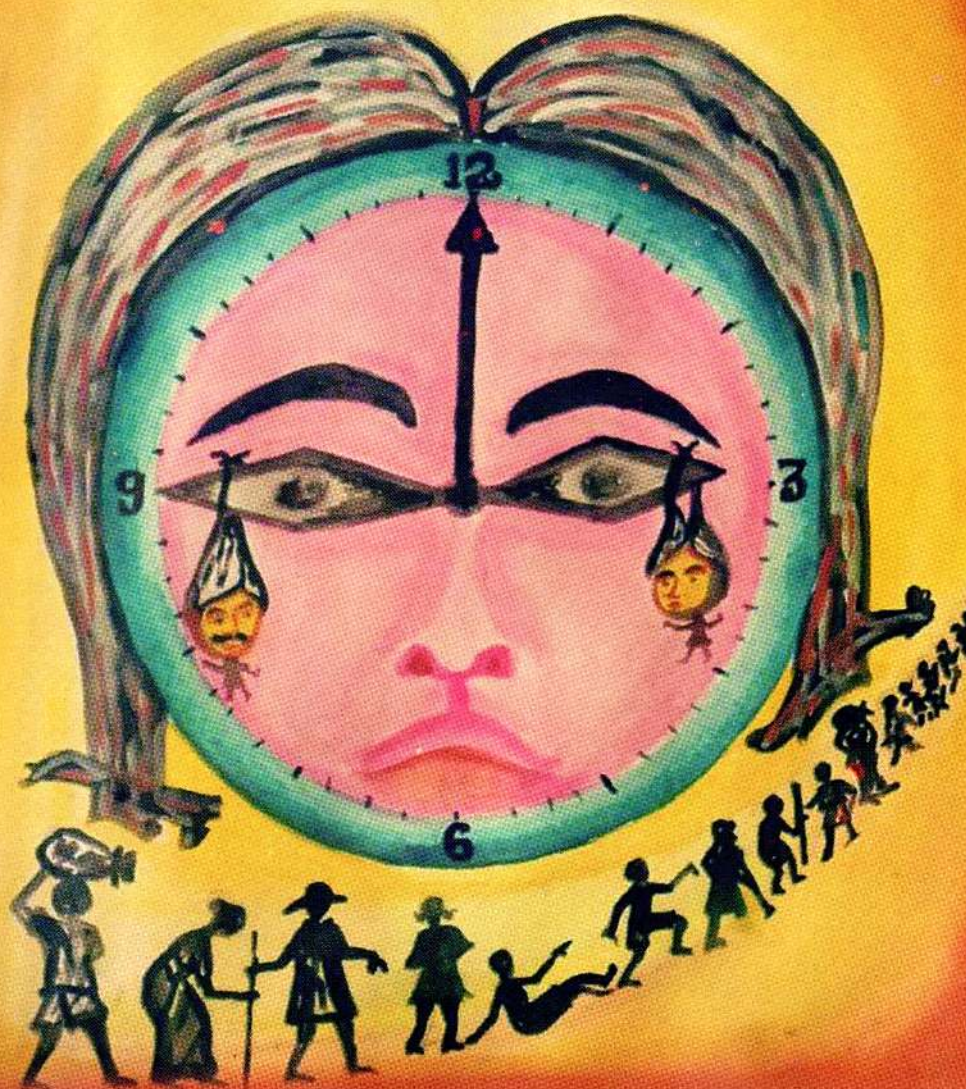

கிண்டியும் எத்தனை காலமோ?

கவிதை நூல்

தவிஞர் இரா. ரெய்க்குமார்

இன்னும் எத்தனை காஸடோ?

கவ்தை நூல்

தொகுப்பு
கவிஞர் இரா.ஜெயக்குமார்
(பீ.ஏ. பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா)

மலர்முகம்

- நூலின் பெயர் : இன்னும் எத்தனை காலமோ?
- ஆக்கம் : இரா.ஜெயக்குமார்
(பீ.ஏ. பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா)
- பிறப்பிடம் : கேணியடி, குப்பிளான் தெற்கு குப்பிளான்
- வசிப்பிடம் : 68/8, சிவன் வீதி.
உரும்பிராய் கிழக்கு, உரும்பிராய்
- பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கு
- தொ.பே.இல : 0772855413
- முதற்பதிப்பு : 2023 புரட்டாதி
- ISBN : 978-955-43965-5-5
- பக்கங்கள் : xii + 98
- விலை : 400 ரூபா

சுமர்ப்பனம்

அமரர்
சிவக்கொழுந்து இராசா

ஏடுடுத்த நாள்முதலாய்
என் கல்விக் கண்ணாகி....
வைகறை மணியொலியாய்
வந்தென்னைத் துயிலெழுப்பி....
படுக்கையில் துயிலும்வரை
பழங்கதைகள் பல சொல்லி....
வாசிக்க வழி காட்டி....
தாய்க்குப்பின் தாயாகி
உணவாக்கி...உயிர்காத்து....
என்றென்றும் என்னுடன் வாழும்
என் இனிய தந்தை
சிவக்கொழுந்து இராசாவுக்கு....!

வலம்புரி பத்திரிகை ஆசிரியரின் வாழ்த்துச்செய்தி

எமது அருமை நண்பன் அதிபர் கவிஞர் ஜெயக்குமார் அவர்களின் இன்னும் எத்தனை காலமோ? எனும் கவிதை நூலுக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். கவிஞர் ஜெயக்குமார் அவர்களின் கவிதைகள் சமூக நலன் சார்ந்தவை. அநீதிக்கு எதிரானவை, சமூகத்தில் நடக்கின்ற அநீதி கண்டு துடித்துப் போகின்ற நல்ல உள்ளம் அவரிடம் இருப்பதனாலேயே சமூக அநீதியை எதிர்த்து அவரால் கவிதை ஆக்கமுடிகிறது. அவரின் கவிதை வரிகள் உயிரோட்டமானவை. சமகால சூழலைப் பிரதிபலிப்பவை இலக்கியங்கள் காலத்தின் கண்ணாடி என்பர். கவிஞர் ஜெயக்குமார் அவர்களின் கவிதைகள் காலத்தின் கண்ணாடியாக இருப்பதை யாராலும் நிராகரிக்க முடியாது.

நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே... என்று குமுறுகின்ற பாரதியின் மனநிலையை அவரின் கவிதை வரிகள் நமக்குப் புலப்படுத்துவது போல, கவிஞர் ஜெயக்குமார் அவர்கள் மக்கள் சமூகத்தின் பால் கொண்ட கரிசனை காரணமாக சமூகப் பிறழ்வுகளை - சமூக அநீதிகளை - பக்க சார்புகளை எதிர்த்துப் புரட்சி செய்வதை அவரின் கவிவரிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

அவரின் கவிதைகள் வலம்புரி - சங்குநாதத்தில் வெளிவந்து, வாசகர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தன என்ற செய்தியை இவ்விடத்தில் பதிவு செய்வதையிட்டு யான் பெருமையடைகிறேன்.

அவரின் கவிதைத் தொகுதி சிறப்புடன் வெளிவருவதற்கும் தொடர்ந்தும் அவரின் கவிதைப் படைப்புகள் வெளிவரவும் இறைபரம்பொருளின் ஆசி அவருக்கு எப்போதும் கிடைக்க வேண்டும் என பிரார்த்தித்து வாழ்த்துகின்றேன்.

நல்லையா விஜயசுந்தரம்,

மிரதம் ஆசிரியர்,

வலம்புரி.

உதயன் பத்திரினை ஆசிரியரின் வாழ்த்துச்செய்தி

இன்னும் எத்தனை காலமோ? இரா.ஜெயக்குமாரின் இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதி. ஆசிரியராக, அதிபராக கல்வித்துறையில் அயராது பாடுபடும் ஜெயக்குமாருக்குள் எப்போதுமே ஒரு கவிஞன் நிரந்தரமாகக் குடி கொண்டிருக்கிறான். அந்தக் கவிஞன் சமூகத்தில் நிகழும் ஒவ்வொரு அசைவையும் உள்வாங்கி, பின்னர் தன் எழுத்துமூலமாக, அதே சமூகத்தில் அதிர்வலைகளை உண்டு பண்ணும் வகையில் கவிதைகளாகப் பிரசவிக்கிறான். ஜெயக்குமாரின் கவிதைகளில் எப்போதும் ஒரு அறச்சீற்றம் இருக்கும். சமூகம் நோக்கிய கரிசனையும் அதனூடு கலந்திருக்கும். சொற்களை மட்டுமே பின்னிப்பிணைந்து கவிதை செய்யாமல், சமூகப் பயனை முன்னிறுத்திய கவிதைகளே ஜெயக்குமாரின் தனித்துவமாகக் காணமுடிகின்றது. அவரது இந்தக் கவிதைத் தொகுதியில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கும் கவிதைகளில் சில எமது உதயன் பத்திரிகையிலும் பிரசுரமானவை என்பது இன்னும் எமக்கு உவகையளிக்கின்றது. ஜெயக்குமாரின் கவிதைப் பயணம் இன்னும் இன்னும் எத்தனையோ காலங்களுக்கும் தொடரவேண்டுமன்ற எதிர்பார்ப்புகளும், வாழ்த்துகளும்.

த.மிரபாகரன்

மிரதம் ஆசிரியர்

உதயன் - சஞ்சீவி.

காலத்தின் காயங்களாய் விளைந்த என் கவிதைகள்

என் கவிதைகள் கருத்தரித்த தருணங்களைத் திரும்பிப் பார்க்கிறேன்.

- ❖ எதிர்பார்ப்புகள் ஏமாற்றங்கள் ஆனபோதெல்லாம் கவிதைகள் பிறந்தன.
- ❖ உள்ளம் உருகியபோதும் கருகியபோதும் பொருமியபோதும் கவிதைகள் பிறந்தன.
- ❖ எனது அறியாமையை நானே எள்ளி நகையாடியபோது கவிதைகள் பிறந்தன.
- ❖ ஆதிக்குடிகளை ஆதிக்க குடிகள் ஆக்கிரமித்த வரலாறு கண்டு நீதிக் குரலாய் கவிதைகள் பிறந்தன.
- ❖ தாவரத் தங்கங்களின் தலைவர்களாய் கோடரிக் காம்புகள் வலம் வரக்கண்டுகவிதைகள் பிறந்தன.
- ❖ பயிர்களைப் பலியெடுக்கும் வேலிகள் கண்டு, கவிதைகள் பிறந்தன.
- ❖ பூவாகி காயாகி கனியாகும் முன்பே பூமிக்காய் விதையானவித்துக்கள் கண்டு கவிதைகள் பிறந்தன.
- ❖ மனிதப் போலிகள் மாலைகளுடன் பவனிவரக் காணும் போதெல்லாம் கவிதைகள் பிறந்தன.
- ❖ நாக்கிளிப் புழுக்கள் நாகபாம்புகள் ஆனமை கண்டு கவிதைகள் பிறந்தன.
- ❖ பூமிப் பந்தில் காலப் புயல்வீச்சில் கலங்கி நின்றபோதெல்லாம் கவிதைகள் பிறந்தன.
- ❖ கன்னிகள் காணும் அவலங்கள் கண்டு கன்னியாய் வெந்நீர் ஊற்றாய் கொதித்த போதெல்லாம் கவிதைகள் பிறந்தன.
- ❖ ஏக்கங்களும் தாக்கங்களும் தந்த ஊக்கத்தால் கவிதைகள் பிறந்தன.
- ❖ மனக்காயங்களுக்கு மருந்து தேடிய போதெல்லாம் கவிதைகள் பிறந்தன.
- ❖ பாலைவனத்திலே கூட பெற்றோலிய ஊற்றுகளைவைத்த இறைவன் எனக்குள்ளே என்னத்தை வைத்தான்? என எண்ணிய போது கவிதைகள் பிறந்தன.
- ❖ பரீட்சை மண்டபத்தில் விழி பிதுங்கிய போதெல்லாம் கவிதைகள் பிறந்தன.
- ❖ இன்னும் எத்தனை காலமோ? என்ற ஏக்கமும் எழுந்து கவிதை நூலாக உங்கள் கைகளில் தவழுகின்றது.
- ❖ செம்மொழியாம் எம்மொழி வாழ்வு தரும் என்ற நம்பிக்கையும் எழுகின்றது.

எனது இலக்கிய முயற்சிக்கு வித்திட்டவர் என் ஆசிரியரான திரு. ந. இரத்தினசிங்கம் ஆவார். யா/ குப்பினான் விக்கினேஸ்வரா மகா வித்தியாலயத்தில் தரம் 05இல் பயின்றவாறு மல்லிகை எனும் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக்கி களம் அமைத்துத் தந்தார். நான் தொடர்ந்து ஆறாம் தரத்திற்காக யா/தெல்லிப்பழை மகாஜனா கல்லூரியில் இணைந்த போது ஆசிரியராக அமைந்த திரு. தியாகராஜா (அளவெட்டி) இதனை மேலும் ஊக்குவித்தார். இவர்களை நன்றியுடன் நினைவு கூறுகின்றேன்.

இந்நூலை கணணி மூலம் தட்டச்சு செய்து தந்தவர் உரும்பிராய்ச் சேர்ந்த செல்வி த.துஷ்யா ஆவார். குறுகிய காலத்தில் அச்சிட்டுத் தந்தவர்கள் யாழ் மாருதி பதிப்பகத்தினர். இந்நூலுக்கு முன் அட்டைப் படத்தை வரைந்தவர் எனது நண்பரும், மாதகல் சென் ஜோசப் மகா வித்தியாலய சித்திர பாட ஆசிரியருமான திரு பா. நமணாகரன் அவர்கள். இந்நூலிற்கு வாழ்த்துச் செய்திகளை வழங்கிய வலம்புரி பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியரான திரு. ந. விஜயசுந்தரம், உதயன் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியரான திரு.த.பிரபாகரன் ஆகியோர்கள் வழங்கியுள்ளனர். நூலாசிரியர் தொடர்பான உரையினை ஓய்வு பெற்ற கோட்ட கல்வி பணிப்பாளர் (உடுவில்) திரு.செ.மோகநாதன் வழங்கியுள்ளார்.

இவர்கள் அனைவருக்கும் எனது இதய பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இந்நூலினை வெளியிட்டு வைத்த உரும்பிராய் ஞானவைரவ சனசமூக நிலையத்தினருக்கும் எனது நன்றிகள்.

இதற்கு மேலாக எனக்கு ஆலோசனை வழங்கியும், எனது நூல்களை கொள்வனவு செய்தும் ஊக்குவித்த அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள் என்றென்றும் உரித்தாகட்டும்.

கவிஞர்

திரு. இரா.ஜெயகுமார்

மலர்ன் துளிகளாக..!

இல	தலையங்கம்	பக்கம்
1.	தமிழே நீ வாழியவே!	01
2.	எங்கள் தமிழ் வாழ்க!	02
3.	புயலுக்குள் முயலும் நான்!	03
4.	அன்னைக்கு அஞ்சலி	04
5.	அதிபரோ அதிபர் !	05
6.	ஆரம்ப கல்வி தரும் ஆசான்கள் யோசிக்க...!	06 - 07
7.	மணி விழாக் காணுகின்ற மாண்புமிகு அதிபர்களே...!	08 - 09
8.	நாவலரே மன்னிப்பீர் !	10 - 11
9.	விலையும் உலையும்!	12
10.	பெற்றால் போதுமே பெற்றோல் !	13
11.	பிணம் தின்னும் சாத்திரங்கள்	14
12.	உணர்வோடு உழைப்போம்	15 - 16
13.	சோதனை காலத்துச் சோதனைகள்	17
14.	ஆய கலைகள் பெருக்கி அமுதம் விளைவிப்போம்	18
15.	பசியில்லா உலகம் காண.!	19
16.	காலத்தை வென்ற கண்ண தாசனுக்கு	20
17.	எழுச்சி கொள்!	21
18.	கட்டாயக் கல்வியும் கட்டறுத்த மாணவரும்...!	22 - 23
19.	பெற்றோல் வதம்!	24
20.	தலைமுறைகள் கல்வியினால் தலை நிமிரும் தருணம் இது...!	25
21.	பசுவதையைப் பலியெடுப்போம்	26

22.	பாராட்ட மனம் வருமோ?	27
23.	நல்லாசான் வாழியவே!	28
24.	குருத்துக்களை கருக்கும் போதையைப் பொசுக்குவோம்!	29
25.	பதவியை தக்க வைத்தல் பணியாளர் பணியாகும்....!	30
26.	பாம்பிற்குப் பாராட்டு...!	31
27.	உய்ய வேண்டும் சைவம்	32
28.	அந்த மஞ்சள் பென்சில்!	33
29.	மீண்டு(ம்) எழ வழி என்ன?	34
30.	எரிந்தது தமிழர் நூலகமல்ல!	35
31.	கோரோனா காலத்தில் தாதி கோரிய நீதி	36 - 37
32.	கல்லூரிக் கனவுகளும் கலையாத நினைவுகளும்	38 - 39
33.	மனமே நீ கேளாயோ?	40
34.	சூமிற்கு ஆமென்னும் பெற்றோரோ...!	41
35.	நீண்ட நடைப்பயணமும் நீங்காத நினைவுகளும்	42
36.	 அரசு செய்தால்!	43
37.	காத்திருந்த ஓர் அன்னைக்கு அஞ்சலி!	44
38.	மீண்டு(ம்) வரும் மிதிவண்டி	45
39.	பாடத் தெரிவும் பட்டபாடும்	46 - 47
40.	ஊரெல்லாம் அவள்	48 - 49
41.	தப்பிப் பிழைத்தவன்	50
42.	சிவபூமி மனவிருத்திப் பள்ளி சிறந்தோங்கி வளர்கவே!	51
43.	மதமும் வதமும்	52
44.	உலை வைப்பு	53

45.	வீட்டு நெருப்பில் விழுந்த மான்!	54
46.	சோப கிருது வருடமும் சோகத்தில் குரங்குகளும்!	55
47.	எப்ப வருவான் எமன்?	56
48.	ஒட்டு வேட்டி	57
49.	அந்நியனின் புத்தகம்	58
50.	காதலுக்கு ஒரு கவிதை	59
51.	நரியும் நாய்களும்	60 - 61
52.	கூசாது பெறுகின்ற ஆசான்கள் சிலருக்காக!	62
53.	மடிந்து போன மனித நேயம்	63
54.	தூக்கமும் தாக்கமும்	64
55.	தாலிகளும் வேலிகளும்	65
56.	மனமெங்கும் புழுக்கம்	66
57.	நீர் வளம் காப்போம்...!	67
58.	நட்புகளும் நற்புகமும்	68
59.	நாளைய தலைவர்களுக்காக	69
60.	நெஞ்சுக்குள் நஞ்சு புதைத்தோம்	70
61.	நாக்கிளிப் புழுக்களை நாக பாம்பு ஆக்காதீர்...!	71
62.	இனிக்கின்ற இளமை	72
63.	ஐயாயிரம் கடனும் அண்ணனும்...!	73
64.	மின்சாரத் தேவதையே...!	74
65.	முதுமையில் கல்வி	75
66.	வார்த்தைக் குண்டுகள்	76
67.	மலர் வளையம் வைக்கும் வரை மலர்செண்டு மன்னர்கள்!	77

68.	உழைக்க நினைத்தவள்	78
69.	என் இனிய நண்பன்	79
70.	உறவுகள் உயிர்பெற...!	80
71.	புணர்வு	81
72.	இனிய ஆசானுக்கு இதய அஞ்சலி...!	82
73.	அவர் அப்படித்தான்	83
74.	கடலோரம் வீசிய காற்று..!	84
75.	வாழத் தெரிந்தவர்கள் !	85
76.	தந்திரம் பயில்வோமா?	86
77.	கூட்டு நாடகமோ?	87
78.	சற்றும் மனம் தளரா பெற்றோல் விக்கிரமன்	88 - 89
79.	அந்த ரோக்கின் செல்லாதாம்...!	90 - 91
80.	கானமயில் ஐயாவின் கனவுகள் நனவாக ...	92
81.	துரைசிங்கப் பெருந்தகையே துயர் தந்து சென்றீரோ?	93
82.	இன்னும் எத்தனை காலமோ?	94

தர்பே நீ வறழியவே!

பண்கடத் தழிப்ப் புளகவார்
வண்டாகத் கதன் பருக்
கண்ணாகக் காத்தளித்த
கன்னித் தழி வாழியகவ!

முடிவந்தர் கெகாடயாக
பாறெங்கும் பந்மளித்த
முத்த தாய் மொழியை
முடிமை தந்து வாழியகவ!

எட்டாவது சமம்மொழியாய்
எத்திக்கும் தித்திக்கும்
வித்தகப் பெருங்கடகை
முத்தம்கிழ வாழியகவ!

கம்பரும் வள்குவரும்
கிளங்ககாவம் பாரதியம்
சுமர கவிகன் பகடத்த
சுருந்தம்கிழ வாழியகவ!

சங்கப் புளவந் முதன்
சமகாணக் கவிஞர் வகை
உயிராகத் கதாழகிந்
பயிர்த் கதாழகை வாழியகவ!

எங்கள் தழிற் வாழ்க!

எத்திக்கும் தத்திக்கும்
எங்கள் தழிற் வாழ்க!
தியல்பெனமுயலவைக்கும்
தியற்றிழை நீ வாழ்க!

எங்கெங்கும் தினிக்கின்ற
திசைத் தழிற் நீ வாழ்க!
நாடெங்கும் நாம் செல்பும்
நாடகத் தழிற் வாழ்க

காண் கடந்து வாழும்
கன்னித் தழிற் வாழ்க!
பண்காடப் புலவர் தந்த
காபத் தழிற் நீ வாழ்க!

உள்ளத்தினை உருக்குகின்ற
உவந்தத் தழிற் வாழ்க!
கடல் கடந்து விடாபிக்கும்
கண்ணித் தழிற் வாழ்க

பெச்சாயம் முச்சாயம்
பெருமைத்தழிற் வாழ்க!
எட்டாவது செம்மொழியாம்
எங்கள் தழிற் வாழ்க!

தழிற்

புயலுக்குள் முயலும் தரன்!

வந்த வழி மீட்டு
வெந்த பட்டிவாள்
வீழும் போதெல்லாம்
விண்ணுந் எழுவன் நான்!

பனங்காட்டு சலசலப்பில்
பண்பட்ட உணர்வானை
பணத்துக்கு விலை போகா
மன(து) நீதி கொண்டவன் நான்!

சாதிக்க முடியாதோர்
சாதிக்கத் துடிப்பவரை
சாவினும் மன்னிக்கார்
சரத்திரத்தில் அடுத்தவன் நான்!

விமர்சனப் புயல் வந்த
எநாக்கத்தை ஆராய்வன்!
ஆக்க எநாக்கமெனில்
அடி பண்பென்...!
பொருளாகமத் தீயெனிலோ
அகணத்திடுவன்!

அன்னைக்கு அஞ்சல்

அரசு பணி எனக்கு வர
ஆனந்த பரவசத்தின்
முரசுநாந்து திரிந்தாயே!
பொருக்காவிடும் கிழத்தடிப்பால்
ஈராண்டுகள் கழிய...
முதல் சம்பளமும் காணாது
முந்தியே போய்விட்டாய்!

அன்பான அம்மாவே!
பன்னகை அரசியை
பூர்ப்பில் சீர்க்கிநாய்...
புகைப்படமாய்...சுவநீர்...!
மண வாழ்வின் மகிழ்வான
ஆரம்பம் அது போலும்!

அச்சாணி முந்நி பின்தான்
தவித்தது குடும்பத்தோர்!
ஆண்டுகள் முப்பது அகன்றும்
அன்பாகச் சீர்க்கிநாய் இன்றும்!

பொல்லாத ஆஸ்திரேலியம்
பொருக்காவிடும் கிழத்தடியும்
பொருளாதாரத் தடைகளும்
பொதுப்பற்று என வாழ்வும்
அப்பரின் அன்பு உதயமும்
தந்த வன் தாங்க முடியாமல்
நொந்து தான் போனாயோ?

அத்பரே அத்பர்...!

தப்பாமல் பிடித்த மகள்
தப்புகள் எசல்கையிலே
தாங்கி நின்பவர் அத்பர்!

பணம் என்னும் வகை வீசு
பம்பரம் ஆட்டுவவரை
அறிந்து நமுவம் அத்பர்!

பாக்குண்ணும் மாணவரை
பக்குவமாய் கதைத்து
சுபாக்குத் தருப்பவர் அத்பர்!

கதிரையே கண்ணாடொன்
கருத்தின தினமறிந்து
பதவியை காப்பவர் அத்பர்!

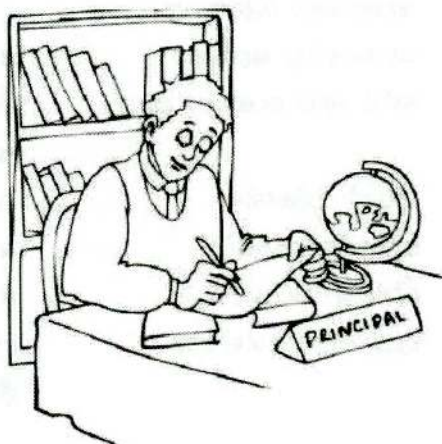
நாடக ஆசிரியர்
சுவடிகள் மாந்ருகையின்
நன்வழிப்படுத்துபவர் அத்பர்!

நாம் காக்கும் சங்கமிந்
நானும் எவது எவதும்
மெழுகாய் உருகும் அத்பர்!

அரசியல் அடிவருடி
அச்சுறுத்தி நிற்கையிலே
அச்சமின்றி நின்பவர் அத்பர்!

பயிர்களை மெயும் சுவல்
பள்ளிக்கு வகுகையிலே
புள்ளி விபரம் தரும் அத்பர்!

தன் ஆசனம் காக்க
சீந் வரும் சுவனாநின்
சீந்நம் தண்ப்பவர் அத்பர்!

ஆரம்ப கல்வீ தரும் ஆசரன்கள் யேரசீக்க...!

உயர்கல்வி என்கின்ற
உன்னத மாணிகையின்
அத்த்வாரமாய் அமைவது
ஆரம்பக் கல்வியன்கொடு?

வாசியும் எழுத்தும்
வளமான பிச்சும்
தெரிச்சினால் அவருடைய
கூட்டுதலை முகையன்கொடு?

எழுத்தை அறிவிக்கும்
கொடுவனாய் உங்களுடைய
ஆன்கொடும் ஏத்தி வைத்தார்!

வாட்டும் வறுமையும்
அநியாயம் அவனங்களுள்
எத்திக்கும் திருப்பதனால்
பிச்சையாடு வரும் பிச்சின்
பிச்சுபாக்கும் வறுமையு
உளமானக் கற்பித்தல்
நல்லாசான் வழியன்கொடு?

துருக்குடனும் மருக்குடனும்
துள்ளி வரும் பிச்சுகளாக...
அவரு அடம்பிடித்து
வருவதற்கும் பிச்சுகளாக...
வருவதற்கும் வருவதும்
கல்வி தரல் கடமையன்கொடு?

கொடுவனக்கே வைத்தியர் கொடு
கொடுப்புகொடுக்கக் கொடுவனக்கே
கொடுவதற்கு மாற்றினாசை
தொடுவதற்கு மாற்றி கொடு
எழுத்துப் பிச்சுகளாக
ஏனென்துப் பார்க்காது
சரி கொடு சரிதொடு?
நீங்களை திருத்திவிடு

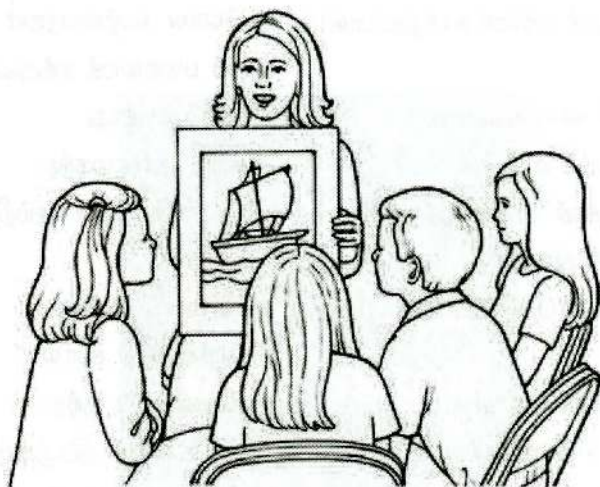
சிறுவர் பூங்காவில்
சிறகடித்து மகிழ்விட்டு
சீரகல்வி புகட்டிவரு
மதுப்பாசை பள்ளிவரு?

சந் டோடஹம் முகாஹயோ?
 மாணவர திருத்தல்
 மாண்பான முகாஹயாகும்!
 பரிகாரக் கற்பித்தல்
 பரிமாற கவண்டும் தினம்!

முத்தான சித்திரங்கள்
 சத்தான கல்வி பெற
 நித்தமும் புதுவழிகள்
 நீங்களை ஆய்ந்தறிவீர்!

நாட்டு நிகைமைகளை
 சாட்டாக்கி நடுவாது
 விருமுகாஹகள் குகாஹத்து
 கருமையாய் உகைப்பீர்!

பதவிகளில் திருப்பவர்கள்
 ஆரம்பக் கல்விக்காய்
 பயிற்சி பெறாதவரை
 ஆசானாய் அமர்த்தல்
 ஆகாதே தினிசெழும்...!

மணி வீழாக் கடினுக்கன்ற மரணப்புக அந்நிகளே...!

எத்தனை சுவாஸ்களை
எந்நீர் கொண்டு மீண்டிருப்பீர்?
எண்ணிப் பார்க்கவையென
எம் உள்ளம் வியக்கிறது!

அண்ணன் எப்போ சாவான்?
திண்ணன் எப்போ காலியாகும் என
பக்கத்துக் கொக்கு பாத்திருப்பான்
பருவத்தே குழி பறக்கக் காத்திருப்பான்!

பதிலிடும் சொத்துக்களை
கொள்களையிட வட்டமிறும்
கழகங்கள் கண் கவத்திருக்கும் !
காளம் களிந்துவரக்
கைவநிகாச காட்டிவரும் !

காவல் நிகலயம் சொன்று
காத்திருந்து தவம் செய்து
சந்தேகப் பார்க்கவகளின்
சங்கடங்கள் சமாளித்து
சந்தேக முகம் தந்தீர் !

கண்ணிய சகலவையென
கறுப்பாடாய் வந்த ஆசான்
பொறுப்பின்றி நடக்கவையென
அத்தனையும் எந்நீர்கொண்டு
நித்தியகண்டம் பூரண ஆயசாய்
நீண்ட நற்பணிகள் செய்தீர் !

பிள்ளை வளர்ப்பதிலா
முள்ளான பெந்தெனாந்கள்
முழுப் பகைகையக் கக்குகையின்
உள்ளம் சுவகாது
உவந்து புன்னகைத்து
தவப் பணிகள் பல செய்தீர் !

கள்ளகைப் பிடிக்கவரும்
கண்ணிய வீரர் சபாஷ்
உள் நுகழ்ந்து வந்தாசை
உகை உணவத் திட்டத்தார் !
உள்ளம் வெகுளாமல்
உள்ள நிகலவிகைக்
வள்ளவகை அனுப்பி வைத்தீர் !

அரசியல் சுழிகள் வரும்
 அழிக்கும் கொவிடும் வரும்
 பெந்தோல் வதம் செய்யும்
 பெரும் குண்டு வெடிப்பும் வரும்
 ஏவுகணை எவகத்தல்
 ஏறிவரும் வினைவாசீ...!
 எத்தனை சவால்களின்னை
 எதிர் கொண்டு மீண்டிரா !

பட்ட காயங்கள் பறவையானாலும்
 பதவியினைத் தக்கவைக்கும்
 வித்தையினை புரிந்து கொண்டு

மணிவிழாக் காணுகின்றீர் !
 புல்லாகப் பூடாய்
 புழுவாய் மரமாக்
 பல் விருகமாக்
 பறவையாய் பாம்பாக்
 அதிபருமாக் அத்தனையும்
 கண்டவரே
 தீனியொரு பிழவியினை
 தீன்புந்து வாழியவே !

(2023.03.12 அன்று கோப்பாய் கல்விக் கோட்ட அதிபர்கள்
 நால்வருக்கான சேவை நயப்பு விழாவில் வாசிக்கப்பட்டது.)

தரவலரே மன்னிப்பீர் !

அன்னியமதம் வந்து
அகடயாளர் சிதைக்கையென
நல்வாழ்வைத் துறத்திடு
நம் மதம் காத்தவரே !

திராசு நாசு சோழனவன்
நம்பி வந் தந்திட்ட
நம் சமயச் செல்வங்கள்
நம்மவந் பழக்கவென
அச்சப் பொருளொன்று வந்து
அச்சம் தவிர்த்தீரே !
சிம்மக் குரலானே
நிறப்பாடி பீரங்கம்
காசவத் துறந் காக்கச்
சகமெங்கும் செய்தீரே !

கஞ்சித் தொட்டி கைத்து
கல்விக் கண் கொடுத்தீரே !
பிடியநீ பெந்தேந் நீர்
பிரியமுந் உணர்வளித்தீர் !
தரமான தழுவானே
உரமான உரைநடைகள்
வருங்காடி மாணவர்க்காய்
வகுத்தளித்தீர் பெருமானே !

கிளர்நிங்கு வந்தீரென்
கிதயம் தான் நிற்காதோ ?
மன்றவகை வறக்குகளின்
மன்னவரே செல்வீரோ ?
சுவார் காவுதற்கோ
கூலிக்கும் ஆளின்கை
ஆளயத்தன் வற்புடைய
ஆகுக்கும் கருநில்கை !

முடிப்பாவாகட சட்டை
முடிமை தரும் சேகைகள் போய்

கிழித்து விந்ரும் பாவாகாட
 க்ஞகஞ்குப்பை ஊட்டுகதலா !
 சவட்டி கட்டும் விழியலமொ
 சவடிக்கையால் மாநிவந
 முக்காள் காநிசுக்கட
 முடி கிடமும் ஆஞகதலா !

சவன் ஓரங்கள்
 சகாயங்கள் முகைக்கையலெ
 சரஸ் மரந் சதாபுயம்
 சபாதி மகான் குந்துகிநாந் !

பாவாகாட தந்திட்ட
 பாவலர்கள் திங்குவந்து

பசியுள்ளயே முதலாகக்
 வாலும் மதம் மாநிபுகிநாந் !
 மாட்டாதத் தின்றுகிந
 மாடர்களும் திங்குவந்து
 சசுக்கட புநிகிநாந் !
 சகட்டாள் சகப்பீரோ ?

உமக்குத் தான் விழாவெருக்க
 ஊருக்குள் ஆகுண்டு ?
 நமக்கிப்போ சநநிங்கை !
 நாவலெந மன்னிப்பீந் !

(2019 திந்துத் தலித் கரவு)

வீலையும் உலையும்...!

ஆசிய அதிசயமாம்

கடன் கூழ் தீவினிகே

மகாபலயையும் விகா கண்டு

மகாபக்தும மகாமெங்கும்...!

அழகின்ற பிள்ளைகளை

ஆறுதல் படுத்துதற்கா

பாடிமா திண்காசெய்ந்து

பந்தவிக்கும் பெந்திரார்கள் !

பெந்திராஹம் டசஹம்

பெறுதலே கடனென்று

செருகுவாரம் தவம் செய்யம்

வாகனப் பெருணிகள் !

அச்சப் பொநியாசை

அருத்த சம்பளத்தை

எடுக்க வுழியுண்டோ ?

அச்சத்தின் ஊழியர்கள் !

பட்டினிச் சாவுகள்

பந்தவிக்க வகுமென்று

கட்டியம் கூறியிங்கு

கனக்கும் கவிமொளிகள் !

பச்சை உடையார்கள்

திச்சையுடன் காத்திருக்க

சாகுமொ குடியாடீ ?

செவக காவக்கும் சுவதானங்கள் !

தினங்கைப் புழுவிற்கு

தினக்கின்றத் தவிக்கையிலே

வாசனங்கும் வட்டமும்

வண்ணசுக் கழுகுகளே...!

மதம் பிடித்த மண்ணிலே

மார்க்கம் புரியாமல்

மகாமெல்லாம் ஏக்கத்திலே

வருங்கா வாய்விற்காய்...!

(தேசிய இனக்கிய விழா 2022- கனாசா நிகணக்களம் வலிகிறுக்கு
பிரதேச செயலகம் நிறுத்த போட்டி 2ம் இடம் பெற்றது.)

பெற்றோடல் பேரதுமே பெற்றோடல் !

பெற்றோடர் தவமிருந்து
பெற்றோடாய் சொன்னதன்ரு !
பெற்றோடாழககாய் தினமும்
தவமிருக்கிறோன் தினரு

குறைப்பதாய் சொன்ன மகாநர்
குறைத்தாகக் காட்டி விட்டான்
விந்நிந சிங்கங்ககொ
விந்நிநகம் தருகுது பார் !

விந்நிந உயரக் காத்திருந்த
நிநவகாநப் பெற்றோடாநொ
உகாந காவகும் விந்நிந கண்டு
உந்நிருந்து ஊந்நருக்கும் !

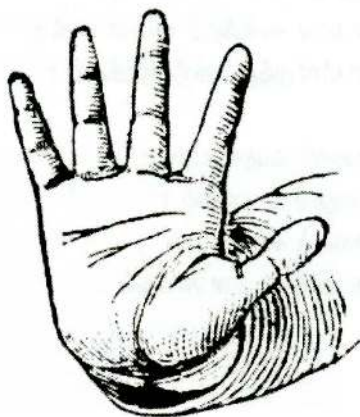
நகரும் கபரணியிந்
நாநுந் கபரவகம் !
தகரும் வாழ்வாநொ
தவிக்குகத மகாநெங்கும் !

(2022.05.29 ஸகம்புரி - சக்துநாநம்)

பீணம் தன்னும் சரத்தீரங்கள்

வின் தோறும் விகைவாச்
மண்ணாக்கும் மாங்கித்தை...!
ஒரு சுவை உணவும்
ஏகழக்குக் கனவாகும் !
பொகைப் பொருள் பெருக்
பொகைக்கும் எம் பிச்சுகளை !
என்பொருள் வறம் சுவைநீ
என்பொகைத் தவறுப்பு !
கொள்கைகள் கொள்கைகள்
கொடிகட்டிப் பதக்கும் !
கிண்சுமும் ஊழல்களும்
பஞ்சம்நீப் பவன் வரும் !
சட்டத்தின் வகை அபூத்து
சதிகாரந் சென் வருவந் !
சுவைகள் பல்கை மையம் !
தானிகள் கொள்கை பொகை !
அச்சப் பொருளாகை
பணியாளந் பணம் பெறுவந் !
ஆசியாவின் பந்தாபம்
அந்தநிக்கும் கடனாகை !

(2022.06.19 உதயன் வார மன்ற)

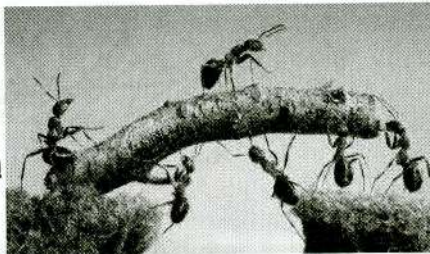
உணர்வேடு உழைப்பேனம்

தமிழும் கைவழும் தரணியில் துடைக்க
வீரத்தானை வினங்குகள் உடைத்த
நந்தமிழ் மன்னர் நற்பணியானை
அந்தமில் புகழடன் அன்று வாழ்ந்தோம் !

சங்கின் மன்னனான் எம் கின் மறந்தோம்
எல்லாளானானை எல்லாமை பெந்தோம்
வீடுகள் தோறும் விருதுகள் படைத்து
வினங்குகளுக்கும் வினங்குகள் அடுத்தோம்

சுமைதாங்கி அமைத்து சுகம் பெறவைத்தோம்
காண்நடைகளுக்கும் தொட்டிகள் வைத்தோம்
வீரத் தமிழ் மன்னர் விழுதுகளாக
பழதனாக் கலைகள் பண்டை வளர்த்தோம்

ஆயுத பலத்தான் ஆதிக்கம் பெற்றவர்
ஐரோப்பியர் காலைபட்டு
தமிழும் சமயமும் தரமிழந்திலை
எங்கள்நின் சுவர்களை நானே அடுத்தோம் !
கலை மனம் கொண்ட அந்நியர்நிக்கு

கிணறமைய எங்கோ எடுத்துச் செல்லை
நிகத்தை மொழியை நீதியை கிறந்தோம்
பலத்தையுமிழந்து பாருகில் தவக்கிளோம்

கிருப்பவை அனைத்தும் கிறந்த பாதிலும்
உருப்பட வைக்கும் உணர்வை கிறந்திடோம்
நம்பிக்கை ஒளியை நானை பாய்ச்சுவோம்
நந்தமீழ் வாழ நன்மைகள் செய்வோம்

வலிதெற்கு பிரதீதச செயலை கலாசாரபரவையின்
கலைநலம் (2018) சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது

சேடதனை கரலத்துச் சேடதனைகள்

உள்ளதெல்லாம் அள்ளுகிற
கள்ள மனிதநீகட
குள்ள மனிதரும் வந்து விட்டார் !
குழப்பத்தை ஏற்படுத்த
கிளியா பஞ்சம்?
கெட்கும் உரிமைகளை
பொட்டு கிழத்தடிக்க
வாட்டும் வான் வெட்டு !
மீண்டு எழும் கற்பவர்க்கு
மிரட்டும் மிள் வெட்டு !
நூலகத்தைப் பொசுக்கியும்
தரப்படுத்தித் தாழ்த்தியும்
கொத்தாய்க் கொள்கிறாழ்த்தும்
உரம் குன்றா மாணவரை
பரீட்சையிலே பழுதாக்க
கலமைகள் தரும் தகைபலா?

(2018.08.12 உதயன் சூரியகாந்தி)

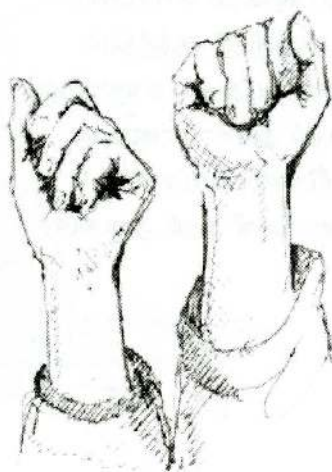
ஆய கலைகள் பெருக்க அமுதம் வீளைவீப்பேறாம்

மங்கள் தமிழர் வாழ்வின்
மண்ணிசை மனம் பரப்ப
கண்களால் கலைகள் காத்து
விண்ணாயும் விஞ்சி நிந்திராம்!

எங்கள் தமிழ்க் கவிஞர்
ஏற்றங்கள் காண்பதற்கு
ஏற்ற வழி சமைக்க
ஏனிடைய் நின்றுகொளாம்!

தொலைக்காட்சி தொலைபேசி
தொலைக்கின்ற வாழ்வுகளை
கலைக் காக்க காணிக்கையால்
நிகைகாத்து நிந்திரவாசம்!

பரத நாட்டியத்தை
பாறெங்கும் புகை செய்து
ஒவியமும் நாடகமும்
ஒங்கி விதி செய்கொளாம்...!

பசியல்லா உலகம் கரண...!

விண் வானில் கொடி நாட்ட
கண் மூடித்தனமாக
பணத்தை திறக்கின்ற
வன்மைப் புத்தங்கள்!

சாம்பல் சமருகளில்
வெற்றித் திணை
பொருளும் குவிக்கும்
பொருள் களவுகள்!

திருண்ட உலகத்தில்
வெற்றிபொரு பொருளும்
வறுமைக் குருத்துகளின்
நலிந்த கோளங்கள்!

மீசமென வீசுகிற
எச்சில் உணவு பொரு
நாய்களுடன் பொருளும்
நலிந்த பிஞ்சுகள்!

தினங்களை காண்டாரும்
தினவெடுத்த சதங்கள்
மனங்களின் துணைகளை
குணமாக்க வரம்) சுவண்டும்.

கரலத்தை வென்ற கண்ணதாசனுக்கு

நீது ஊடற்பட்டியலே
நீடுகடித்த கவிக்குயிலே...!
நினைவாது திகையறங்காள்
கண்ணெடுத்த 'முத்து'யா!

எட்டாம் வகுப்போடு
எட்டாது சபாந பள்ளி...!
எடுத்தாய்ந்த ஒருகனாள்
எட்டாத புகழ் பெற்றாய்!

தொன்கம இனக்கியத்தின்
தொடர்ந்து சுழியோடி
நீரட்டிய முத்துகளை
தித்திக்கத் தந்தாயே!

'கனங்காசுத மனலே'முதல்
'கண்ண கனலாசுத' வகந
நீர்திய இகாச விருந்து
நீக்கனில் தினம் மருந்து!

பதிப்புகள் பன கண்ட
அர்த்தமுள்ள திருது மதம்
பாதிப்புகழ் தந்து
அர்த்தக நிகரம் தெரும்!

வாணிப (ய) குழப்பங்கள்
வந்து வந்து சபாநாஜம்
மயக்கத்தை கனக்கத்தை
பாட்டாக்கி வென்று விட்டாய்!

எழுச்சி கெளள்!

வலிகள் சுமந்து வதங்கிய இனத்தின்
வலிமை பெருக்கி வதங்கள் புரந்திடு
உரிமைக் குரலை உயர்த்தி ஒலிக்க
வந்திடு கட்டிய வந்திடு யுலே!

தன்னாமந்த தலைவர்களாலே
எம்மினம் தலைக்கும் என்னந்வாலே
சரத்திர நோக்கும் சாணக்கியமும்
ஆளுமை வீச்சும் அணிகலனாக்கு

வசதிகள் தெரும் வாழ்கவைவிடக்கு
கடமைகள் வுடைய கவனம் செலுத்து
கைவமும் துழும் சகத்தின் செழிக்க
உன் பணியிங்கு விகைத்திடு!

துணிவின் ஒளியால் துயரம் விரட்டு
பணிவு கொண்டே பணிகள் பரப்பு
உலவும் யுலாய் உலகின் விரைந்திடு
வெல்ல மொழியால் வெல்ல முனைந்திடு

ஐக்கிய வுடைய ஆற்றல் பெருக்கிடு
உணர்வென நாளும் உயிர்த்தெழு
சொம்பல் களிம்பை சேரவிடாது
ஓங்கிய உன் புகழ் நிறுத்து!

(கோப்பாய் பிரதேசப்பாட்டுப் பேரவையால் வெளிடப்பட்ட செம்புலம்-3)
சஞ்சிகையில் (2019/2020) வெளிவந்த கவிதை கலாசாரத் திணைக்களத்தால்
நடாத்தப்பட்ட இலக்கிய போட்டியில் பிரதேச மட்டத்தில் முதலிடம் பெற்ற கவிதை

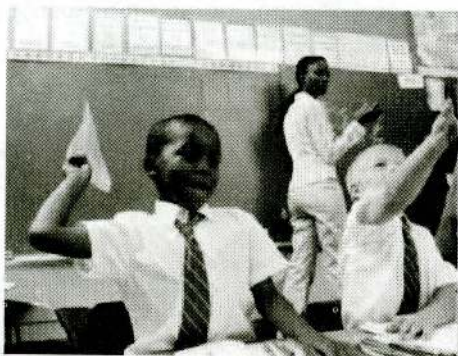
கட்டாயக் கல்வியும் கட்டறுத்த மரணவளும்...!

கட்டாயக் கல்வியெனும்
சட்டத்தை நிகைநிபுத்த
கட்டிபுத்த மாணவகர
காணத் துடிக்கின்றோம்!

தொடர்புபுத்து சபாய்விட்ட
தொகைசெபி சீனக்கங்கள்
ஊர்ப் பெயசெரு முகவநியாய்...
வகைவிசை வழியெது?

சாதாரண தரப் பரீகாச!
சாதக்க சிவண்டியபெண்
சந்தக்க வருகின்றான்
காகயசெ 'சீசை'வுடகை!

பள்ளிப் படிப்புகை
கொள்ளி கவத்து ஆண்கள்
உகைப்பிள் ருசிகண்டு
திகைமார்ப் சபாக்கின்றார்!

தூரநோக்கில்லாத
 துயரப் பெருநோர்கள்
 பணங்கடக்க வெள்ளை
 படிப்பை நிறுத்துவிடார்...!

கொடுநானா சேவகையின்
 கொதாந் திகைவெளியாக்
 முத்தான கல்வியின்ந்
 வித்துகள் வெம்புகையா!

பெற்றோரல் வதம்!

பதினாறாம் பெற்றாஷாம்
பயணிக்கப் பெற்றோகை
தவிர்க்க முடியாமையான்
தவிக்கிறோம் நாமின்றி!

உழக்கிலும் உயர்த்திவரும்
மீதிவண்டிதனை மறந்து
பது வண்டி பறநாடி
மதிமயங்கி சவகின்றோம்!

பெற்றோன் தங்கமங்கு
பெறுவதோ கானாய்...
காணமொன் பெண்ணாய்
காத்தருப்பன் கழிந்தோ...!

மனிதக் கழுகுகள்
மனிந்த பூமியை
மன்னப் பருகின்றார்....
மங்கையர்கள் சிராக்கிலுக்காய்!

துாரப் பயணமொ
துயரப் பயணமாய்...!
முடங்கிப் போகுது நானு..!
சுடங்கிப் போகுது வாழ்வு..!

தலைமுறைகள் கல்விய்ளரல் தலை நிமிரும் தருணம் இது...!

தொழில் வழி தோன்றிய
சாதியிலும் சாக்கடையில்
நீதி மூந்த வர்க்கம்
நிமிரும் தருணம் இது!

சீவல் தொழிலாளை
சீவித்த பரம்பகரயில்
பட்ட தார்ப் பிள்ளைகள்
பார்க்கிறார் அரசபணி!

சீக்கை அலங்காரத்தாளை
சீவித்த தலை முகையின்

வைத்தியர்கள் உருவாகி
வருங்காலம் மாந்ருகிறார்

குடிபொகைக் கணவனாளை
குடி முழுகிப் போன அன்கை
படித்து வந்த பிள்ளையினால்
பார் போன்ற நடக்கின்றார்

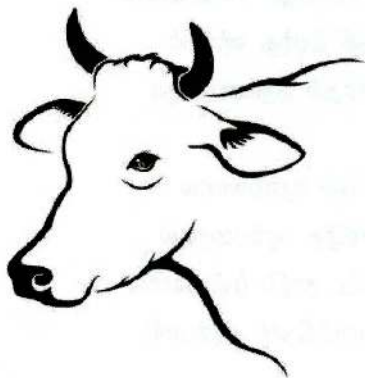
ஆதலினால் பெந்தாளை
அருங்கல்வி ஓணியினால்
தலைமுறைகள் தலை நிமிர்
தளராது வழி செய்வீர்

பசுவதையைப் பன்னெடுப்பேறம்

உழவநீன் கதாமநநா
உதவும் எருதுககா
கொல்ல வரும் கொடியோகந
கவல்லவாரு வுழி பார்ப்போம்!

கொசுகவக கொல்லவது கபாஸ்
பசுவைப் பன்னெடுக்கும்
பாதகம் தடுத்திருகவாம்
பாவத்தை வினக்கிருகவாம்!

மாட்டுப் பொங்குககா
மாகையிட்டுப் கபாந்தி விட்டு
கவட்டி வீழ்த்துவதோ?
கவட்டை ஆருவதோ?

பாஷாட்டும் தாய் கபாச
பண் ஸய்யும் பசுமாட்டை
கொமாதா ஈன்கிழத்தி
கொய்ககா வுழிபருகவாம்

பரதரட்ட மனம் வருமோ?

நன்னைந்நாறையே சதடிப்
பாராட்டும் மனமிருந்தாக்
நன்மைகள் பெருந்
நம்மினம் சிங்ககாதோ?

இகனமகாந காய்கனன
திநகமககாநப் புகாதத்தோந்
பாராட்டாக் பக்கட தீடிகன்
பாந்பாந்ந உயர்வாகே!

மக்கள் நன் நாடி
மகத்தான பணி செய்வாந்
உவப்பான பாராட்டாக்
ஊக்கமுடன் உழைப்பாகே!

தவநுகன் சதடித்
தண்டிக்கத் துடிப்பாந்கன்
நன்னைந்நாறப் பாராட்டிகன்
கலகமகன் கழித்திடுமே!

தல்லரசரன் வரழியவே!

சிருத்த தகைமுகைய
சுவனிகு வடிவகமக
தன்கைய மமககம்கும்
தகும் சகசன் வரழியகவ!

தமிழர் தகன்கமய்கன
தரணியக நிகநிநித்த
தகநா மகங்கககண்ட
தமிழசகன் வரழியகவ!

கயகமககன மகிந்திக்கும்
ககவர பூயிக
கடகமககன உணர்த்துகிந்
கண்ணியவகன் வரழியகவ!

பண்பாட்டு விகுயங்கன்
பன்னாட்டார் வித்ததாமக
முன் மாதிரியாய் பகட்டும்
நககசகன் வரழியகவ!

மாந் வகும் உககன்
சுர்வகடன் பத்தநிகவ
சுராய்ந்து கந்கத் துணர்ரும்
சிரும் சகசன் வரழியகவ!

மாணவந் நகன்கககைய
மகத்திக நிக நிநித்த
வரழநகன் ககவ் கந்கும்
வககசகன் வரழியகவ!

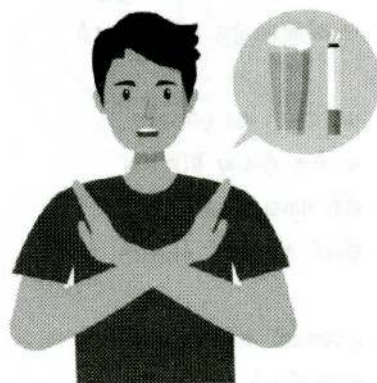
குழுத்துக்களை கழுக்கும் பேரதையைப் ஸரசுக்குவேரம்!

பாகதயன் உபாகதயனாள்
பாகத தவந் காவக்கும்
பாதகச் சத் அந்நிது
பாவம் வினக்கடுகவாம்

பச்சுப் புழக்கனங்கு
பயர்களைப் பழதாக்க
கங்கணம் கட்டி நிந்
கண் ககாண்டு காப்பபாமா?

மீண்டும் நிந்நாத
முபமான ஜினமாக்க்
மாண்டு பாக காவக்க
துாண்டுவகதத் தருப்பபாமா?

பணத்திற்காய் பணமாக்கும்
ககாடநிக் காப்புகளை
ஜினத்துக்குள் ஜினங்கண்டு
தகவழகாதத் தன்ந் காப்பபாம்!

பதவ்யைத் தக்க வைத்தல் பணியாளர் பணியாகும்...!

மதம் பிடித்து மானிடத்தை
பதம் பார்க்கும் கதாசூத்தன்
பதவ்யைத் தக்க வைத்தல்
பணியாளர் பணியாகும்!

கட்சி நான் காத்திடவே
கட்டளைகள் கிருகவாரி பின்
பொய்கமலாய் ஆடி நிற்கும்
உண்கமலந்ந கல்வி மனம்

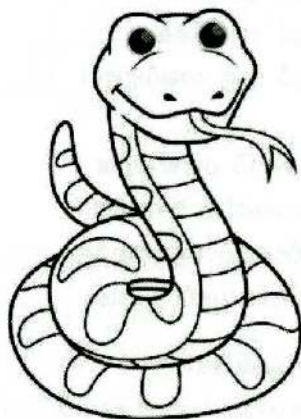
வலியது வாழ்வுமன்ற
வாக்ரு நான் பபாடுவே
நீதி கதவகதயம்
நீனக் கண்ணீர் சிந்தும்!

நாணயம் சாற்றுவர்கள்
நாடெங்கும் வலி நடத்த
சங்கத்தின் குளிர் காய
சம்பள மனம் நாடும்!

பரம்பிற்குப் பரதாட்டு...!

ஊருக்குள் நுகழ்ந்தது
சுழுகான கருநாகம்!
பரம சிவன் கழுத்தமர்ந்து
பதவி பெற்று வந்ததான்
பாராட்டு விழாசெவ்வாங்காந்
பரம்பம் சிவனடியது !

பயந்த பிராணிகளோ
விழா ஒழுங்கு செய்தான்!
வழுகை சபாஷ் தகைமைக்கு
வந்தது பச்சோர்த்தி!
வரவேற்புகார தன்கான
வஞ்சுநாடு நிகழ்த்தியது!
குள்ள நா வந்து
உள்ளம் நெகிழ்ந்து சபாய்
வாழ்த்துப் பா வழங்கியது!
மாநீத் தவகைவெயாங்கு
மகிழ்ந்து கூத்தாடி
செய்திகள் சசர்த்தது!
செம்புகத்தித் திரண்ட
செம்மந் ஆடுகளோ
காகதட்டி மகிழ்ந்தான்!
சீதுக்கைகள் வரது சபானதான்
சிறப்பாய் முடிந்தது சிவ்விழா!

உய்ய வேண்டுமே சைவம்

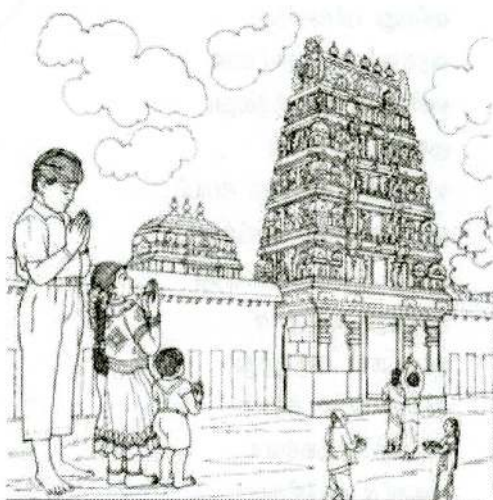
சிவ பூமி எங்கும்
காசவம் தகைக்க
ஏகாழிச் சைவநீர்களை
ஏற்றும் பெரு காவப்போம்!

அந் நெடுப் பள்ளிகளை
ஆளவங்கனில் அகமத்து
வளந்தெனும் வரவகைத்து...
பசி நீக்கப் படிப்பிடுவோம்!

மகோற்சவ காளத்தின்
மாணவர்க்கும் சபாட்டகனை
பாங்காக நடத்தியே
பரிசுகள் வழங்குவோம்!

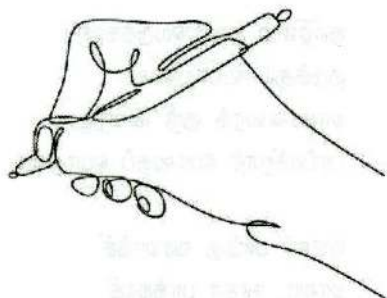
பரிபாளை சகபயில்
பண்பட்ட சீனர்கள்
பணி செயல் வந்தாசை
நம்பிக்கை வளநாசை?

வந்னை சபதங்களை
வாழ்வசை நீக்கிவிட்டு
மனிதராய் அநவகணப்பினர்
மத மாற்றம் சாத்தியமோ?

அந்த மஞ்சள் பென்சில்...!

குமாரசுவாஸர் மகன்
குமாசுவாசு காணுகையில்
குதும்பக் குதுகாலமும்....!
நீகனவுப் புகைவ
நீதகடித்துப் பிடுக்கும்!
எங்கே அந்த மஞ்சள் பென்சில்?
எப்போது தருவாய்?
அன்போடுகக் கடைபென்!
'பிடுகு தாசுநன்'
பிரியமுடன் பிடுவான்!
அவகனக் கவனிக்காவிடின்
அவகன தெடங்குவான்!
'அந்த மஞ்சள் பென்சில்....?'
"ஆமாம் ... எப்போ தருவாய்?"
'பிடுகு தாசுநன்'

நீதித்தபடி கடப்பான்!
முதலாம் வகுப்பின்கே
கொடுத்த பென்சில் அது!
பள்ளி யருகிலுள்ள
அரசு மரத்தடியில்
கிடுவரும் கண்டெடுத்த
சுட்டுவிடுவான்
மஞ்சள் பென்சில் தான்!
கம்பது ஆண்டுகள்
கழிந்த சபாதினும்
பசுமையான நீகனவுகளின்
பதிந்த குதிலிடாய்
அந்த மஞ்சள் பென்சில்!

மீண்டு(ம்) எழு வழு என்ன?

தமிழ்நாம் தகையெடுக்காது
தடுக்கும் உபாயமென
மாணவரைக் குந் கைத்து
பரப்புகிறார் போதைப் பொருள்!

பள்ளியால் துரத்தலாமோ?
வீட்டுக்குள் பூட்டலாமோ?
காக்கியடைக் கரங்களிடம்
கை கழுவிக் கொடுக்கலாமோ?

நிஜம் பாக்கு வசமாக்கி
மாவா, சாதா பாக்காக்கி
கஞ்சா, ஷைரோயிலுக்காய்
கெஞ்ச வறி வகுப்பர்!

போதைப் பொருள் விந்து
பொருள் கெடும் பிசாசுகளை
வாதத்தால் தப்ப வைப்போர்
வாழும் வரை தொடரும்!

சொர்ந்து படுத்திடுப்பர்
மெலிந்து நிறை குறைவர்
கன்னங்கள் உப்பிப்போய்
கழுத்தெழும்பு காட்டி நிப்பர்

பள்ளிப்பொதி சோதித்து
பாசமெனும் வினங்கிட்டு
குடும்ப உணர்வானே
விடுவித்தனை வறியாகும்!

எடுத்தது தமிழர் நூலகமல்ல...!

எடுத்தது தமிழர் நூலகமல்ல...!

அந்நியர் ஆட்சியிலும்

அவனியிலே நின்றதனாகப்

புகைந்த நெருப்பு!

எடுத்தது தமிழர் நூலகமல்ல...!

தமிழ்ப் பெரு விஞ்ஞத்தின்

உந்மைக்கு உய்கூடும்

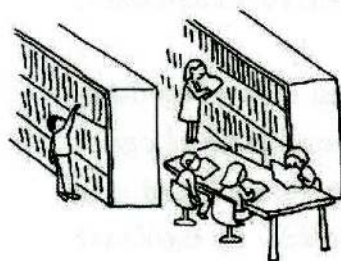
சொன்னம் மிகு சுவர்கள்!

எடுத்தது தமிழர் நூலகமல்ல!

கன்வி மகனச் சிறத்தின்

ககனகள் பன வளர்த்த

தமிழர் தம் ஏன்க்கள!

எடுத்தது தமிழர் நூலகமல்ல!

பஞ்ச சீனக் ககன்கககக

பாருக்கே பகடத்தகத்த

சபாதி மாதவன் சபாதகககக

புறந் பெரு நூலகம் 1981.06.01இல் அறிக்கப்பட்டது.

கேரளேனா கரலுத்தல் தரத் கேரய நீத்!

சுக நல வாசிகளே!
சுய நலச் சூரர்களே!
தாத்நெயன் புறம்பல்களை
தயசவாடு சுகளீரோ?

கிணாச்சி மீன் கால்காநக்காய்
சுக்களாய் மொய்க்கின்னீர்
உண்ணசெவ பிநந்தீரோ?
உயிர்ச்சம் உமக்கிளையோ?

ஆறு மாதம் கழிந்த பின்னும்
அகவயிருக்கும் சந்தையகை
அநுசுகவையாய் உண்பதற்கு
அவனியல் நீர் திருப்பீரோ?

வயிநார உண்ணசெவ
வடிவெடுத்த வளவகை
குளீர் சாதனப் பெட்டியகை
குவித்தே நீர் உண்பீரே!

ஆனமட்டும் மகாநத்துவிட்டு
ஆஸ்பத்திர் வகுவீர் நீர்!

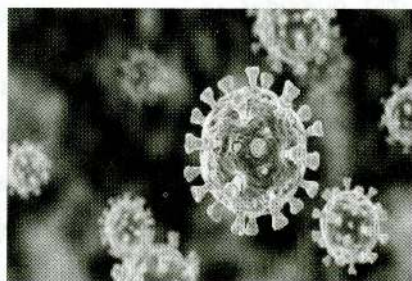
அன்பாள் தனித்தாதி தனிப்படுக்கையுடன்
உயிர் பிடிக்க ஒட்சிஃனும் கெட்டிருவீர்!

சாகாவதம் பெந்திரா
தாதியர் நாம் திங்குவந்தோம்?
தாயாய் தங்கையாய் தாநமாய்
தாதியர் திருந்தானை உணர்வீரோ?

ஆகாடமில் ஆகாடகனாய்
கவசங்கள் பல போர்த்து
அத்தனையும் அடக்கி வைத்தே
அன்னல் படுக்கின்றோம்!

அகாலகாலமாய் கொடுநானா
கால கொள்ள வடுகையினை
வீட்டு விழாக்களை
விளக்கி வைக்க மாட்டீரோ?

தினம் பத்து மரணங்களால்
திகைத்து சுவைக்கின்றோம்
பொதுப்புள்ளி மக்களனை
பொது நாம் காப்பீரோ?

கல்லூரீக் கனவுகளும் கலையாத நீனைவுகளும்

அம்பகன வயலொரம் - ஓர்
அழகுக் கஞ்சாநீ...!

தரமாநீன் சேர்ந்ததான
தாவும் மனம் நினைக்கிறது!

அந்நி புகுந்தீன்
அள்ளித் தீண்டுததான
உருப்பட்டு வந்ததான
உள்ளம் நினைக்கிறது!

தட்டிவான் கதவினின
தொங்குமாள்களாய் தொநீந்

துள்ளி வந்த தீன்புத்தீன்
துன்பம் பறக்கிறது!

புகைத வயிர்வகை
பார்க்கவென பகையனியால்
வயல் வறம்பில் நடந்த
வாழ்வில் குதிக்கிறது

ஆராய்ந்து கண்டு கொண்ட
சுற்றிதொர் நண்பனுடன்
துர்க்காவில் படம் பார்த்த
துணிச்சலான விலக்கிறது!

மீதிவண்டி மீதொர்
கஞ்சாநீக் கரை தாண்டி
கீழ்க்கைக் கெண்டில்
குளித்ததனை களிக்கிறது!

மாவட்ட பரத்தினின
மகாஜனத் திருவிழாவில்
கட்டிதுதுக் கடங்கண்ட
நினைவுகளில் குளிக்கிறது!

வாகனங்களில் வானரங்கள்...!

திருக்கேதீஸ்வரப் பயணம்!

பரீட்சை மறந்து பாடியதை

பந்தாபமாகவே பார்க்கிறது.

பருவத் தீ பந்தி

பட்டாம் பூச்சி மனம்

பறந்த துறந்தீட

படிப்பிழை துடிக்கிறது

பழநிப் பார்க்கவதில்

பருவப் பட்டினி

படிப்பைத் தொலைத்ததை

பாழ் மனம் நினைக்கிறது

ஊர் ககையுணர்வை

உதறித் தள்ளியதால்

உயிரினால் வெந்துதலை

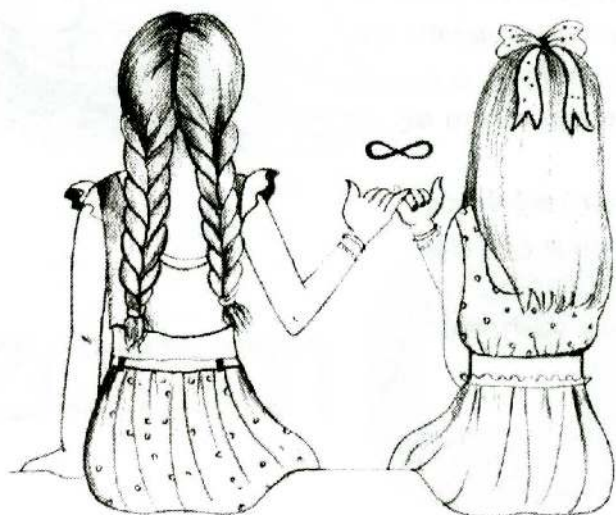
உள்ளம் நினைக்கிறது

சத்தங்களையா உணர்வுகளை

சுன்னிசை விதைத்தவரை...

மகாஜன மாதாவி

மாண்பு ஓங்குகவே!

மனமே நீ கேளாயோ?

ஊக்கம் பெறு மனமே!
தேக்கம் சுவண்டாமே
ஆக்கம் சுவண்டுமெனின்
அழுதழுது சோராதே!

உந்தன் மொழி கெட்டு
உணர்ச்சிப் பிளம்பாக
வாழ்ந்து கண்ட தென்ன?
வாட்டும் தோல்விகளே!

வந்த பாகதயிலை
வடி கட்டிக் கட்டிக் கொள்!
அனுபவ ஞானத்தால்
அகனாத்கதயும் வென்று விடு

கூழ்ந்து வரும் சூழ்ச்சிகளால்
தாழ்ந்து நிகல தளராதே!
அறிவின் வழி சென்று
பொருக்களை வென்றுவிடு!

சூழற்கு ஆமென்னும் பெற்றோரே...!

கொடராளா திடர்காத்து
குன்றாத கன்வ் பெற
சூழற்கு ஆமென்னும்
எம் பெற்றோரே எச்சரிக்கை!

கிணைய வழிக் கன்வ்
கிணையம் வழியெனக் கருத்
பாசாவ்கு பண்ணிய
பாழாக்குவார் வாழ்கவை!

சொக்கம் தவறிய
கியல்புக்கத் கெடலினான்

பஞ்சிகை பழுத்துவிடும்
குஞ்சுகள் கவனிப்பீர்களே!

சூழ் கன்வ் கற்கையிலே
சூழ்ந்திருப்பீர் அருகே!
அகமதியாய் கவனித்து
அன்னன் தவிர்த்துவீர்

சூழ் கன்விக் கென்றது
சீம் அட்காட வாங்குகையின்
உம் பெயரின் பதிந்தாசொ
கிணைப் பெருக்க வழியுண்டாம்!

நீண்ட தடைப்பயணமும் நீல்கரத நினைவுகளும்

அன்கைய சமயப்பர்கள்
அதிரடியாய் அந்வித்தார்
பச்சையமமாகும்

யாழ்ப்பாணம் நாகனவென்று...!

'ஆதலினால் அன்புடையீர்
நீரவு பத்து முன்னர்
கிங்குந்து பரப்புவீர்
கையல் கிடைத்ததுடன்
காகதடி கடந்திடுவீர்'

சீவநாதிகள் போல் வந்து
பெருந்தாய் திரண்டு
நகையணியால் நகர்ந்தது...!
பெருமை மிகு யாழ்ப்பாணம்!

வாகி மகை வகுத்துகையல்
வரும் செல் மகை அதிர்...
பலாசியல் கிளையும்
பராகாந்திருக்கள் மீட்ட...
கையல்கள் கிடைத்திட்ட
காகித சான்றிதழ்கள்...
நாய், பூனை, கோழிகளா...
நாய் வளர்த்த மந்தைகளா...
நளம் காக்க வழியின்றி

வன்காமம் கடந்தோம்
வன்கள் சுமந்தபடி...!

நீண்ட நிரவொன்று
மாண்டு மடித்திடவே
பகைவனாய் வந்தது பகல்!
கடைகள் யாவும்
காலியால் கிடந்தன...
பசித்த எம் வயிடுகள் போன...!

தாக்கத்தால் தவிக்கையல்
தண்ணீர் தடுத்திவம்
தயங்கினர் அயலோர்
முடிவற்ற போரணி கண்டு...!

சென்றிந்த வீடுகளில்
வந்திது தனித்தோம்
மர நிழல்களை
வநியவர் கூகரகளாய்!
உறவுகளைத் தரும்
உணர்வுகளின் நெருக்கடி!
எங்கே முடியும்?
எப்படி வடியும் எனது
அங்கலாய்க்கின்றோம்
அன்று முதல் இன்று வரை...

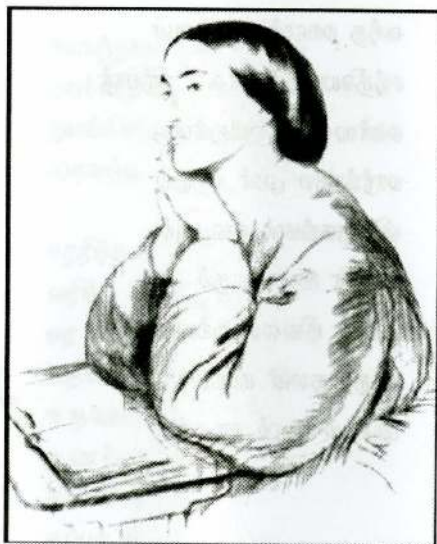
.... அரசு செய்தால்!

பாஷ் சிதநீர் கனவாகும்!
பாஷ் மாஷம் அநீதாகும்!
பட்டாசுகளாய் மாநீ
பலியெடுக்கும் சினைடற்கூழ்!
கொகைக் குற்றவாளிக்
'பதவி' ஒரு பநீசாகும்!
அநகரத் துறந்த மகான்
அநகரங்கும் வந்தமர்வார்
வந்த மகான் வாழவன
சந்தையங்கும் காவல் நிற்பார்
மண்கண்ண விழுங்குகின்ற
மார்த்தகம முன் நித்கும்
விக்ந்தகங்கள் மகாரயம்
உகந்தர தின வாதம்
வகந்தர நிகையெடுக்கம்!
புத்திர நகன் காக்க
புகலிடம் மனம் நாமும்!

கரத்திருந்த ஓர் அன்னைக்கு அஞ்சல்!

அம்மா நீ போய்விட்டாய்!
ஆறாத மனத்தோடு...!
கருவகாநயல் வந்த செல்வம்
கால் தூற்றாண்டுதனை...
வாழ்வின் வசந்தத்தை...
நான்கு செவர்களுக்குள்
நழுவிய வாழ்வுதனை...
தாய்காத தாயன்பால்
தகித்துக் கொடுத்தவளை!
உன் மகனுக்கு உணவுட்ட...
அவன் மடியில் தனை வைக்க...
கனவுகள் பல கண்டாய்!
கொள்ளி வைப்பானென்ற
உள்ளத்தே உருக் கின்றாய்!
எங்கள் தனைவர்கள்
எல்லாரும் தூக்கத்தில்..!
கிளவாதக் குதிரையினை..!
கிணைந்த சவாரியினை...!
உன் ஆத்மா காந்தி பெரு
உள்ளத்தே உருகுகின்றேன்

மீண்டு(டு) வளம் மீதவண்டி

ஆண்ட குடும்பங்கள்
ஆனவரை சுருட்டியதால்
முண்ட நெருக்கடியில்
மீண்டது மீதவண்டி!

கனகாசனமாய் கிங்கு
கறள் பிடித்துக் கிடக்குதென
கிளவசமாய் கொடுத்தவரும்
கனங்கியமும் மீதவண்டி

பத்தாயிரம் குபாவில்
வித்த மீதவண்டி
பல்லாயிரம் தாண்டி
வீறுநடை போடுதங்கே!

காற்றைப் பழுதாக்கும்
கனத்த வாகனங்கள்
போக வழியின்றி நிற்க
சவகம் பெயும் மீதவண்டி!

படத் தெரிவும் பட்டபாடும்

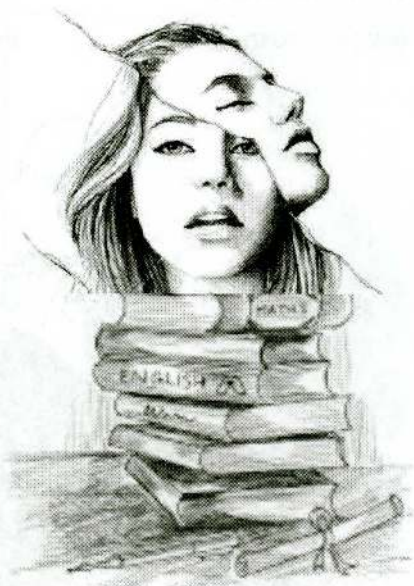
அவன் உள்ளம் துள்ளியது
பதினான்கு பாசன்கள்
உயர்தரத்தில் கால் பதிக்க
தயாரானது நெஞ்சம்!

எட்டாம் வகுப்போடு
அருப்படி வந்த அன்கன
'சாஞ்சைப் படி'யென்றான்...
சங்கடமாய் உச்சரித்து...!

பத்தாண்டு முன் படித்த
பலாக்க கதைப்புகள் லாவும்
பாழாகப் போவதோ?
'பலாபடி' எனும் அக்கா!

ஆட்கள் படிக்க நினைத்தால்
அரசுத் தொழில் வகுமோ?
ஆந்தான் பெண் கைருப்பார்?
அந்தறித்தார் அத்தானார்!

ஆத்ம நண்பரும் அங்கு தான்!
ஆகாச நாயகியும் அங்கு தான்!
உள்ளை கசியும் கவி மறந்து
அஞ்சுப்பட்டான் அங்கே தான்!

ஆடல் படிக்க சென்றவகை
 அந்நபமாய் தினம் பார்த்து
 'சயன்ஸ்' எனச் சொல்வதென
 சந்திதாசம் பல கண்டான்!

எந்நகரணகள் மத்தியிலும்
 பட்டணத்து ரியூட்டியில்!
 ரியூட்டியும் ரியூட்டுகளும்
 கரைத்தன செல்லாம்!

ஆண்டுகள் திரண்டு தாண்டி
 அந்தந்ததான் பள்ளியென!
 ஏறாத படியாவாண
 நாநினான் நானெல்லாம்!

பரீட்சையம் வந்தது..
 பாய்ந்ததென கவிகததான்
 பெறுபெறு பகைசாந்ந
 வெறுமைத் துயர் வீழ்ந்தான்!

ஆறாம் வகுமதில்
 ஆறு கடந்து வந்தான்
 ஆதனினால் மாணவகை
 உமையந்நது தெரிவு செய்வீர்!

ஹரெல்லாம் அவள்...

'நம்பியவன் நன்மூர்தி நன்கையகன
கன்னியாய் காண்கையகன
கட்டுவன் அவனாவென்று
கிளவானாகக் கனவனிகன
கிதயம் நகனந்தாகன !

வடலிசுகடப்பாகன
வதன மதி யுக்கையகன
நிளவகநயான் உளக்கண்டு
சுகவெட்டி நடக்கையகன
சுகன பாய்ந்து நின்றாகன !

பொன்னாகன கெடி-காமம்
கட்டுகடக்க சுவண்டுமென
கிடக்காடு தரிக்க...
தண்ணீருந்நாகத்
தவங்கிட்டு கக(த்)தடியாய்
தனந்நித மென்தாகன !

ஊரெழுந்த சபாராசன
உயரப் பநந்தாசன
நீள் நெடர்ச் மறந்தாண்டி
புத்துநீக்குப் பநந்ததுசுவ !

உகடயார் கட்டுவகைத
உத்தமியான் விரும்ப
சத்துருக் கொண்டான
சாகசத்தாள் மணந்துவிட்டான் !

கொக்கு வில்லாய் வகைவந்து
கொத்திச் சென்றது விட்டான்
மயிலங்காட்டினான் சும்
மன்னலுக்கே காட்டிவிட்டான்
கிவகனா "சாவு" கச்சிநிலை
சந்ததமும் நானுநான்

(2018.12.23 உதயன் - சூரியகாந்தியில் வெளியிடுதல்)

தப்பீப் பீழைத்தவன்

உக்கீர் யத்தத்தின்
வக்கீர் பல்பெருப்பில்
தப்பீப் பீழைத்ததனை
திரும்பிப் பார்க்கின்றான் !

கூட்டமொன்று நடக்கையிலே
கொட்டிட்ட "கெல்" மொன்று
கவடுகள் தீர்த்திடவே
கூட்டமிருத் தப்பியதை....

கெல்லொன்று கக்கிவிட்ட
கீய்யூட்டம் குண்டானே
சுயல் வீட்டுக் குஞ்சுகளோ
சுழலோடு சிதறியதை....

நீண்ட கடைப்பெயர்வின் பின்
பீண்டு வருகையிலே
கொளையெருப்பு முகாமொன்றில்
சூரசு பணி சூட்டத்தால்
கூகுயிர் தப்பியதை...!

தினகரன் வாரமுறை

சிவபூர் மனவிஞ்ஞத்திப் பள்ளி சிறுத்தோல்க் வளர்கவே...!

மந்த புத்தியென்று
அருமந்த பிள்ளைகளை
சுமந்து பெற்றவசை
சுமையெனப் பூட்டிகவக்க...
அண்ணல் திருமுருகன்
அருளானை வாழவைக்கும்
சிவபூர் மனவிஞ்ஞத்திப்பள்ளி
சீராக நாளும் வளர்கவே !

வந்து பிந்தாழும்
வாழத் தெரியாதோர்
வெந்து சபாசாமல்
முந்த வந் தருகவே !

கொண்டாவில் பதின்னானை
கொமான் சிவாஜி அடிக்கல்லை

செம்மனச் செல்வி தங்கம்மா
திருந்து கவத்த பள்ளி திது !

ஆராதனை அனுதினமும்
தியானம் உடற்பயிற்சி தொடர
ஒளிப்பக் சபாட்டிவகை
ஒளித்தது ஒளித்தோர் புகழ் !

தொழிற் பயிற்சி விவசாயம்
எழுச்சிக்கு வாழ்வதர
ஆண்டுகள் திருபது
நீண்டு நிகழ்பெற்ற
சிவபூர் மனவிஞ்ஞத்திப்பள்ளி
தாங்குக தங்கமார் சிபுவர்களை !

(2023.07.18 வசைப்பறி சங்க நாளம்)

மதமும் வதமும்

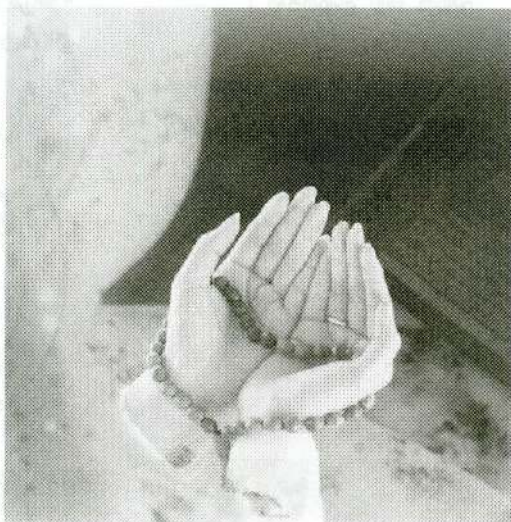
அபிள் மதகபாதனையால்
அரசாளும் கதசத்திம்
மனிதம் புனிதம் கெட்டு
மன்னப்படும் தினமும்...!

கூசையின அருத்து
அருகைத் துறந்த மகான்
அருகுகள் கதழக் குந்த
சமரசம் தினம் குகையம்!

கூசையின் பெயராளை
கூசை படிந்த மனங்கள்ளினால்
கூசைகள் வெடிக்கையினை
மாளிடிகை அருகும்!

‘வருகிறார் சீவிக்’
வாசகம் சொல்லியே
நாகைய துணைவர்களை
மதம் மாற்றிப் பசியாடும்

கடவுளின் பெயராளை
கயகமகள் பிழைத்திடிகை
பொகையம் மகையம்
கூசையம் உகையம்

உலை வைப்பு

உலை வைக்க வழியற்ற
தாயற்ற பெண்பிள்ளை
தரங் கெட்ட தந்தையினால்
படித்தவர் வீட்டுக்கு
பணி செய்ய வந்தாள்!

பழி கொண்ட நெஞ்சத்தார்
புறிந்தெடுத்தார் நானும்...
பெசிய சம்பளமும்
காற்றினை பறக்கவிட்டு
படியாள்தார் பாடும்...!
உறவுகளுடன் பேசின்
உண்கைகள் கிளம்புமென
குருவான எசமான்கள்
அலைபெய்கை மறைத்தார்!
வீட்டுக்குள் வாட்டினார் !

எத்தனை கயமைகளால்
அச்சிடுமி வந்தாளோ?

கழுத்தினை கயிற்றுமாட்டி
உயிருக்கே உலை வைத்தாள்!

கற்றபின் நிற்க
அதற்குத் தகவென்ற
வள்ளுவன் ஆவிகூட
விறுநீர் சொரிந்திருமே
சட்டமெனும் சூட்டகையின்
ஏற்றாதஒளிகண்டு...!

(2022.07.30 தினகரன் வாரமலரில் வெளிவந்தது.)

வீட்டு நெருப்பில் வீழுந்த மரன்...!

ககனமானைப் பிரித்த
பகனமானின் தினமானின்
கண்ணியமாய் கன்காந்
காத்து வந்தது!
கட்டில் சுகம் சிதழ்
கண் கவத்து வந்த
வீட்டுத் தகனகை நந்
பகனமானைக் குந் கவத்து
பந் தீர்க்கப் பார்த்தது...
வருந்துக்கு வரவகைத்தே
வருந்தாக் முடித்தது!
மனனின் வயிற்றின்கி
மகவனன்காந் உருவாக்
கக கழவி நடிவிலது...!
மனனத்தாஃ கனங்கிய மனன்
நந் வீட்டு நெருப்பின்கி
கருக் கவந்து சபானது!
கன்காந்யம் தவக்க வீட்டு
சாம்பலாகப் சபானது!
வீட்டுத் தகனகை நந்
சநாட்டின் பனம் ககாண்து
கூடு தப்ப் வந்தது...!
நாடு பந்தி முடிங்கியது..!

சேரப கிருது வருடமும்

சேரகத்தல் குரங்குளம் !

சீனத்தார் கெட்டதற்காய்
ஈன கிரக்கமன்றி
அனுப்பதிலும் மனிச குணமோ?

ஆயிரம் விளங்குகள் தாம்
அணிவகுத்து வந்தாழும்
பரவசம் வருமா பார்க்க?

எங்கடை சந்ததியே
எங்களின் எமனானால்
எங்குதான் போவது கீனியே?

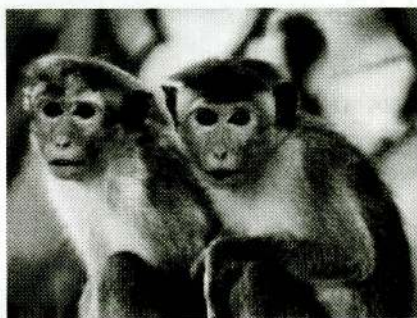
எங்களின் சேட்டைகளை
எப்படியோ கந்துவிட்டு
எப்படிச் சசய்வீர் துரோகம்?

மகைநாட்டு மனிசர்களை
உகை வைத்து அனுப்புகையில்
அழுது பார்த்தோமே அன்று!

மரத்துக்கு மரம் தாவி
மகிழ்ந்தது உண்கமதான்!
கட்சிக்குக் கட்சியா தாவினாம்?

மனிசருக்கே துரோகமென
கணித்துச் சிரித்தோமே!
குரங்குகள் மீதுமோ குறி?

உயிரோடு யுகதப்பாரோ?
கூப்பாக்கிச் சுகைவப்பாரோ?
உயிர்ச்சம் புரியது எமக்கும்!

எப்ப வருவான் எமன்?

வீட்டில் ஆந் திருந்தாலும்
வெளியே என்னை நினைத்தாலும்
எப்ப வருவான் எமனென்று
ஏங்கும் உள்ளம் தவிக்கிறது

வீட்டுக்குள்ளே திருந்தாலும்
கவட்டுக்களினத் தீர்த்தோரான்
கொட்ட கொடுத்த பொய்விழந்து
விழுந்த உட்கிகள் ஏராளம்!

வீத மீது ஏதுகையல்
வீதியே சீந் வருவது கொல்
விரையும் கனரக வாகனங்கள்
பகையால் தெரியும் பாகதகளை!

மஞ்சள் கொட்டில் மிதப்பாடுகளை?
கவத்தியர் வடிவல் வருவாடுகளை?
எப்ப வருவான் எமனென்று
தப்ப எஞ்சும் தவிக்கிறது.

(2018.09.09 உறையன் காரியகார்த்தி)

ஒட்டு வேட்டி

வருகுது விழாசெவ்வான்ரு..
வாங்க சேவணும் சேவட்டிசெவ்வான்ரு
வடி சேவனார் சேவண்ணுகையின்
வந்த மகன் சபாதித்தான்!

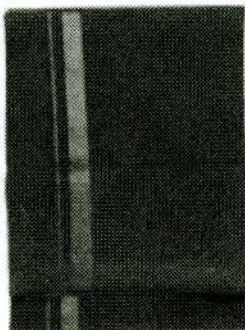
ஒட்டி உலகோரு உறவாடசேவ
ஒட்டு சேவட்டியே தகுமென்றான்
பட்டு சேவட்டிக் கனவொழிந்து
ஒட்டு சேவட்டி கனவு கண்டாந்!

திரண்டே மடிப்புகளாய்
திரண்டிருந்த சேவட்டியனை

ஒரே சுந்நாய் சுந்நுகையின்
ஒட்டிக் கொண்டதுசேவ!

விகாரந்து நடக்கையினை
வீதியில் வீழ்த்தியது!
காணாத் தூக்குகையின்
காட்சி சதாரிந்ததுசேவ!

சமாட்டார் கசக்கிசொட
சமவிக் காத்துக்க
திரண்டாய் பரிந்தது
திருந்ததும் கெட்டது!

அந்நியனின் புத்தகம்

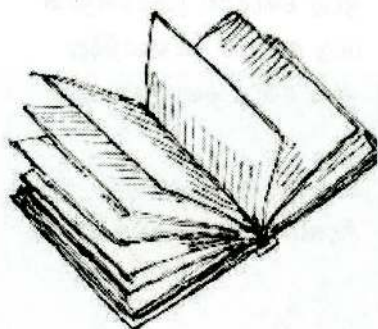
உன்னுள் படித்திடவே
உளங்கொண்டு அகலாததை
எண்ணிக் கவங்குகிறேன்
கண்ணீர் வடிக்கின்றேன் !

முன் அடிகைக் கவந்ச்சியினை
என் மனம் தொலைத்தேன்
கனிவான மொழி கண்டு
காதல் வெளி கொண்டேன் !

புதித்த முடியாப் புத்தகமாக
பிந்து நீ சென்றாழும்
வந்து கட்டியுள்ளனை
வகைத்திடத் துடித்தேன் !

சந்தர்ப்பக் காந்தினை
சீக்கிய காகிதமாய்
வந்தவனின் கைகளிலே
வாசிக்கக் கிடத்தாய் நீ

வெந்து மனம் வாடினமே
நெருடன் வாழ்த்துகிறேன்
அந்நியனின் புத்தகமே
ஆனந்தமாய் வாழியவே

காதலுக்கு ஒரு கவிதை

காதலுக்கு ஒருதனம்...!

காத்திருந்தோர் கணைட்டாம் !

சொந்தகை கண்டவர்க்கோ

செவரும் மனத் தண்டாட்டம்... !

சொத்துகள் சூழ தீங்கு

சொக்க கவக்கும் அழகுந்தான்

சொத்திச் சொல்வதற்கோ

சொக்குகள் பறவும் உண்டு!

செழிப் போகும் காதல்

செளவாய் கைட்டக் கூடும்!

அணிய்த்து வரும் காதல்

துணிவின்கொள் தூரப் போகும்!

காதலின் பெயரைச் சொல்லி

கற்குபச் சுவைத்த பின்னர்

கைகொள் நொடிகின்ற

கயவர்கள் கூட்டம் உண்டு

காதல் போல் கண் சிவடி

சாவிர்க்கை வந்த காட்டும்

சாகசக் கன்னியரும்

சமுகத்தின் சிறர் உண்டு !

சொக்கமக் காதலுக்காய்

சாதிச் சுவர் தாண்டி

செவர் விட்ட உறவிழந்து

செவதனைப் படுகொள் உண்டு

சிறந்த காதலுக்காய்

சிறுத்தான் அழகின்ற

அப்பாவி முதியவரும்

சிற்புவியின் பறர் உண்டு

காதலித்தான் மட்டுமே

கை கூடி வருவதில்லை

காதலுக்கு உகந்தவராய்

மாநிலான் மார்க்கமுண்டு

தீயும் தாய்களும்

காட்டிலே ஒரு கனகம்...!

வாட்டும் கொடிய

பணர்த்தின்கீ கழகன்

அகொர ஆட்சியினால்

கிளைய விவங்குகள்

கொத்தது எழுந்தன!

கழகன் குகைய

கூழ்ந்து கொண்டன!

பயந்த கழகொ

பந்ததே போனதே!

கழகன் கதிரையிலே

கண் கவத்த நாடியொன்று

காலம் களிந்ததென்று

கண் சிவ்வி வந்தது!

அத்தகனக்கும் தகையாட்டி

அநியகனவின் அமர்ந்தது!

"நீதி கெட்டு வந்த

கரசுப் ப்ராணிகளே!

உங்கனின் உரிமைக்கால்

உகழ்ப்பென் சத்தியமே"

நநியாநின் நனினமொழி

கிளைய ப்ராணிகளா

கின்பக் கடல் தள்ள

துள்ளிக் குத்திதுப் பன்

துவங்கப் போயின!

அன்குறிய கிரகவ

அகண ப்நந்தது!

நநமொழி கெட்ட

ஓநாய்ப் பகலகலோ

ஓடிப் புருந்து

தேடி அழிந்தன!

துவங்கிய ப்ராணிகளா

துவங்கிப் பன் தாக்கின!

போர்த்திய கிளையகழகைய

புருங்கிய எழுந்தன!

அன்குறிய ப்ராணிகளோ

அமுதபடி ஓடின!

அடுத்ததாய் விடுத்தது
 அன்பான அந்நிபு!
 பீர்த்தே ந்தீகின்ற
 பீரியப் பீராணிகளே!
 உங்களின் கைச்சலினை
 உள்ளத்தே கெண்டேன்!
 தனித் தனியே பீர்த்தே
 தனிப்பேன் தாகத்தை
 தினிக்கப் பீர்த்தே
 தனித்தது ந்தியே!
 தனித்தனியே அகைத்து
 தனிப்புப் பானங்களும்

பீரியமாகவே பீரியாணியும் தர...
 நக்கிய நாய்களே
 தமக்குள்ளே உறு
 குறைத்துப்பின் உளையிட
 குத்தித்தொடர் பீர்த்தன!

ந்தியும் நகைத்தது!
 வந்தியாடீச் செய்தது!
 பச்சைப் புழுக்களினால்
 பனங் கெண்டு காட்டி
 சோழப் பந்தர்களின்
 நானும் கெய்ந்தது!

உதயன் - கீரியகாந்தி

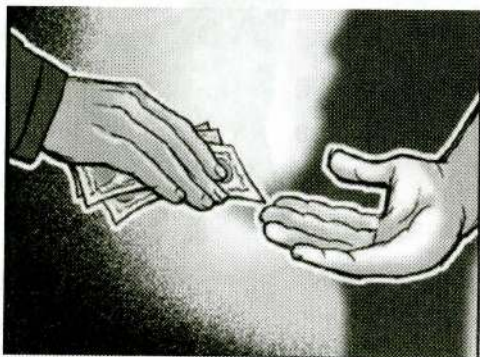
கூசரது பெறுகின்ற

ஆசரன்கள் சீலருக்காக !

எத்தனை பாடுபட்டு
எடுத்தீர் உத்தியோகம்
என்பதையும் மறந்தீர்!
நம்பி வரும் பிள்ளைகளை
நட்டாந்நில் விடீர்!
பொக்குவரத்துச் சிக்கலென்று
பொக்குக் காட்டுகிறீர்!
சங்கத்தார் காஷ் பிடுத்து
சந்ததியை அழிக்கின்றீர்!
உங்கள் பிள்ளைக்கு
நகர்ப் பெரும் பள்ளி தேடி
நாளைல்லாம் அலைந்திடுவீர்!
உங்களுைய நம்பிவரும்
ஏழைப் பிள்ளைகளை

ஏளனமாய் புறந்தள்ளி
எப்படியோ வாழுகிறீர்!
நீண்ட விடுமுறையாக்...
நீங்காத வறுமையினால்...
நீங்கிச் செல்லும் மாணவரை
நிலை நிறுத்த வர மாட்டீர்!

கொடராணாவும் கொடியாவும்
கொண்டு போன கல்வியை
மீண்டும் நிலை நாட்ட
மனம் வரா மன்னவரை!
எப்படித்தான் பெறுகின்றீர்?
கூசரது சம்பளத்தை!

மடித்து பேரன மன்த நேயம்

உலகமெங்கும் உயிர்கள் தோன்றி
உயரிய வினங்காய் திகழும் மன்தம்
கனக வாழ்வில் கலகமகள் கழிந்து
தளரும் கெயல் தகழ்த்திட சுவண்டும்

மன்த வாழ்வு மகத்துவமாக
புனித தூதர் பூமிக்கு வந்தார்
சுன்பு நெடிகள் பனவும் உணர்ந்தார்
கனிவு கொண்டு சபாநகன் செய்தார்

ஆயும் அநிவாள் ஆதிக்கம் பெற்றவன்
ஓயா உலுப்பாள் ஆதிக்கம் பெற்றான்
சபதங்களுடைய பின் சுவதங்களுக்கீ
வாதங்கள் செய்து வாழ்கவ அழித்தான்

சுவசுநாபுடக்கும் சுவதனைப் சபாநகன்
நீநாய் உலகை பொருக்கீப் சபா
மடிந்து சபாந மன்த கெயத்தாள்
விடிகவ விட்டு விகும் உலகம்!

துரக்கமும் தரக்கமும்

வலது கையின்நீயே
வந்தார் வலயாதிபர் !
சலரோகத்தால் வந்து விட்ட
சங்கடமொ என்நீநன்!
கணநீநரத் தூக்கத்தால்
கைபொனது என்நீநர்
விளக்கிச் சொல்லுமாறு
விழிகளால் கெட்டென்!
வானைச் செழுத்துகையில்
வந்தகணத்த தூக்கத்தால்
மரத்தோடு மொதுண்டு
கரம் போன கதை சொன்னார்!

தூக்கத்தால் தொடருகின்ற
துக்கங்கள் பல கண்டென்!
விமானப் பாதையன்று
வீதியென உணர்ந்திருவோம்
விழிப்பாய் வறி நோக்கி
உயிர்ப்படுகைவ காத்திருவோம்!

தடல்களும் வேல்களும்

வெல்கள் பயர்களை
மெய்கின்ற மண்ணிலே
வெலியான தாலிகள் கூட
காலிகள் கைகளில்
கொள்ளை போகிறதே!

உயிரைச் சுமக்கும்
கற்பிணிப் பெண்ணையும்
உதைத்து வீழ்த்தி
உள்ளதொர் தாலியை
பதைக்கப் படுப்பதை
பார்த்திடல் தகுமோ?

புலிகளை ஒழித்திடப்
பலிகள் பல எடுத்தவர்க்கு
கொசுக்களாம் கொள்ளையரை
பொசுக்குதல் அரிதோ?

(தினகரன் வார மஞ்சரி 2019.05.12)

மனமெங்கும் புழுக்கம்

விசிதிகள் சுழன்றாஜம்
வியர்க்கும் மனமெங்கும்!
வலியவை மெலியவற்றை
வாய்க்குள் கபாடுகையிள்
நலிவைக் கண்டு பதைக்கும்!
ஒன்று பட்டதாள்
கண்ட சுதந்திரம்
தன்று தீர்க்குமே தினமும்!
நலங்கள் கபாடு பின்
நலங்கள் தான் ஏது?
பலங்களை நாரும் பட்டிவு!
வல்லரசுப் பூதங்கள்
வகுக்கின்ற சட்டங்கள்
தம்மிகுப்புக்கே திட்டங்கள்!
மாயையுடன் மாநகரம்
மாந்தட்டி வருகையிலே
காஸ் தொட்டு வற்படலோ
காஸ் மெல்லாம் விழிகள்?

(2022.12.25 உதயன் சஞ்சீவி)

தீர் வளம் கரப்போடும்...!

கூர்யப் பந்தன்
வீரய வீச்சினை
நீர்களைத் ததழிய
நீங்க விரும் உயிரெல்லாம்!

நாகனைய மறந்தே
நாம் பெற்ற நன்குமகனாள்
மகழ குளிர்நீர் சபானதே
புகழ மலிந்த நாகெங்கும்!

வாள் வெட்டு வாழ்விகளைய
வாட்டி எடுக்கையினை
மின்வெட்டும் சீர்தந்தே
மிரட்டிக் ககாங்கிறதே!

மண்கணக் குளிர்விக்க
மறங்களை நாட்டிடுகவாம்!
நாகனைய சந்திக்காய்
நம் மண்கணக் காத்திடுகவாம்!

(நினைவரன் வார மஞ்சரி 2019.06.30)

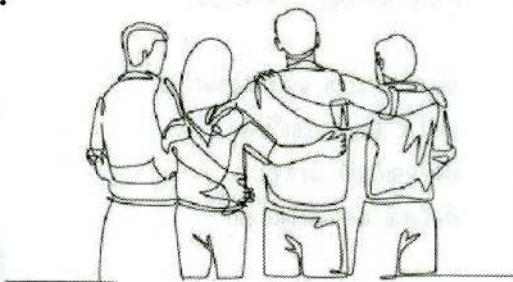
தப்புகளும் தற்புகழும்

வாழ்க்கைப் பயணத்தில்
வளங்கள் பெற வேண்டின்
நற்புகழைத் தருகின்ற
நப்புகளை நாடிக் கொள்!

கண்களின் கதைகளை
உன் பின்னே குழி பதிக்கும்
துரோகிகளைக் களையின்
வருமிந் தான் சவநுண்டோ?

பாலைவனப் பயணத்திலும்
பாலையே வார்க்கின்ற
நண்பர்கள் சிவநுண்டை
நாம் பெறும் நம் வாழ்வு!

கிடந்த விழுகையினை
கிதயக் கரம் கொடுத்து
கனவுகளை வசமாக்கும்
நண்பர்களை வரமாகும்

2022.10.09 வலம்புரி சங்கு நாழி

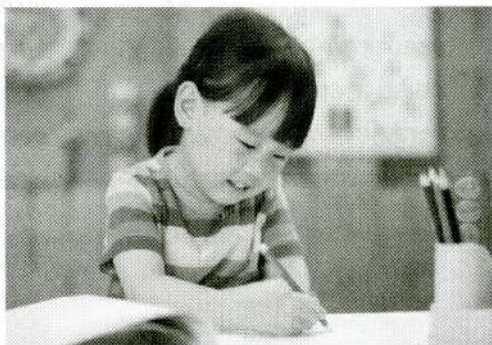
தரளைய தலைவர்களுக்காக...

கூகாட்க் காற்றின்போ
கூடம் எதிர்ப்பது சபாஷ்
நீச்சுக் கூழினை
நம் பிஞ்சுகள் வளருகிறார்!

குருத்துகளைக் கருக்கெவன
விரித்த வகைகள் பன..!
குறிப்பால் உணர்ந்தாசை
குறிக்கோளை சிகைந்தீராம்!

வினைவாசி ஏற்றம் வந்து
வினங்கடனாம் கவிவக்கு!
சபாசுதப்பொருள் பழக்கம்
சபாசுக்கிடனாம் பிஞ்சுகளை!

தகைகள் பன தாண்டி
தபம் பதிக்க சிவண்டாசை
நானைய தகைவர்களை
நாம் செதுக்க சிவண்டாசை?

(2022.10.09 திணைநல் வாரமாம்)

நெஞ்சுக்குள் நஞ்சு புதைத்தேரம்

தொன்கைம உலகத்தின்
மென்கைம மனங்கொண்டு
பன்கைமச் சமூகங்கங்குகை
பாசத்தால் பிணைக்க
எத்தகைன ஞானியர் தாம்
ஏற்ற வறு சொன்னார்?

வீழ்நடுந்த வாழ்வெவ்வாறும்
வீழ்ந்த கைத கண்டும்
ஆதக்க மனத்தாடுக
ஆண்டவகை மறந்தோம்!
நீதியகைப் புகைத்தோம்!!

மகாபாநதம் சொல்லும்
மகத்துவ சபாநகைகைய
மனத்தகை மறந்தோம்!
மண்ணாகை மன்னர்கள்

மண்ணாகை கைத கண்டும்
மண்ணாகையாடுக
மாண்புறந்தோம்

கிராமாயண காவியத்தின்
கிழத்துகைக்கும் அநம் மறந்து
பெண்ணாகை அகைக்கழிக்க
புகை வறு மனம் சொல்ல
புகழ் நீங்கிப் புகையுண்டோம்!

பொன்னாகை நீங்கிடுக
பொன்மகைச் சொல்லுகள்
பொன்மொழிகள் பொழிந்து
பொன்னாகை பொங்கியதால்
நீர்மதிகையத் தொகைத்தோம்
மகத்துக்கை மாசின்ந்
மாண்புகை என்ரு காண்போம்?

தரக்களிப் புழுக்களை தரக பரம்பு ஆக்கதீர்...!

உள்ளூர் ஆபீத் தீர்தல்
உருப்படியால் நடக்குமென
வரும்படி அரசாங்கம்
கங்கணம் கட்டியதே!

வாயெல்லாம் பற்களால்
வருவார்களே சுவப்பாளர்!
உருவ முகந் சொல்வர்
உறுதி மொழிகள் பொழிவார்!

நீடு நிதியும் தந்தே
நீங்கு குளந் கைப்பார்!
அன்னாகை உரகமந்ந்
அன்புடனே அனுப்புங்கள்!

அற்புத வாக்குகளை
அற்ப நல்லுக்காய்
வந்த முன்னாகை
சந்தேஷம் சந்திப்பீர்...!

தாய் மதமும் தாய் மொழியும்
தம் திரு விழகனை
தாங்கிச் சுழப்பாரா?
கொமாதா எனப்பார்த்தும்
பசு மாட்டைக் கநியாக்கும்
பாதகம் தடுப்பாரா?

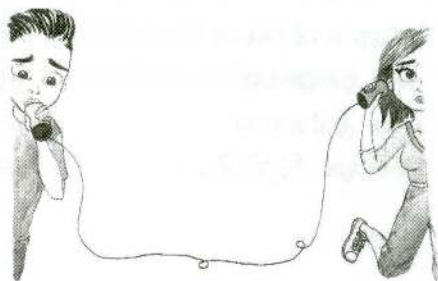
மான்டிரே நயமெங்கும்
மண்ணினை வரவேண்டி
மனதாந் உகழப்பாரா?

அரசு பணி செய்பவரை
அச்சுறுத்த முகையாது
அறப்பணிகள் செய்வாரா?

அதிகாரம் வழங்க முன்பு
ஆழமாய் கயாசுப்பீர்
நாக்களிப் புழுக்களனை
நாக பரம்பு ஆக்கதீர்!

இன்க்கின்ற இளமை

பள்ளி முன் வளியல்
பட்டங்கள் ஏற்றியதும் ...
எருக்கலைப் புதர்களிட
மதிவண்டி செலுத்தியதும்...
ஆட்டுக்குப் புல்தேடி
தொட்ட வழி தீர்ந்ததுவும்...
பொன் வண்டுகள் டிடிக்க
கிணைவ பன கண்டதுவும்...
மத்திரன் பத்திரிகை
கதை படிக்கத் துடித்ததுவும்...
வானொலியை துணையாக
பாய்நுந்து படித்ததுவும்...
தென்கை மட்டை கொண்டு
துருப்பாட்டம் செய்ததுவும்...
நியூட்டியை அடியாமல்
வாசித்துக் களித்ததுவும்
இப்போது நினைக்கையில்
இன்க்கிந்தை மனமே!

(2022.11.27 வணம்புரி சங்குநாதத்தில்)

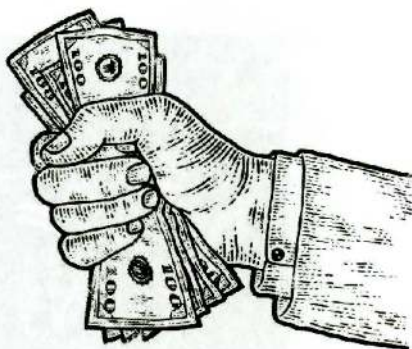
ஐயாய்ரம் கடனும் அண்ணனும்...!

பட்டப் படிப்பக்காய்
பட்டணம் போவதற்கு
ஐயாய்ரம் சூபாகை
வெளிநாட்டு அண்ணனிடம்
கடன் கேட்டான் தம்பி !

வந்த பின் அடிவித்தால்
வழங்குவென் என்று
வார்த்தையால் பந்தலிட்டான்
பரிகாரம் போனவன்!

நம்பிய தம்பியை
தந்திரமாய் தொடர்புபடுத்து
தகவல்கள் தவிக்க விட்டான்
தொகை கிடைக்கு அண்ணன்!

காலைச் சக்கரம் சுழல
வாயைக்காய் பந்தகாய்
வருகின்றானே வீட்டுக்கு
நல்லாய் இருக்கிறாயா? என்று...!

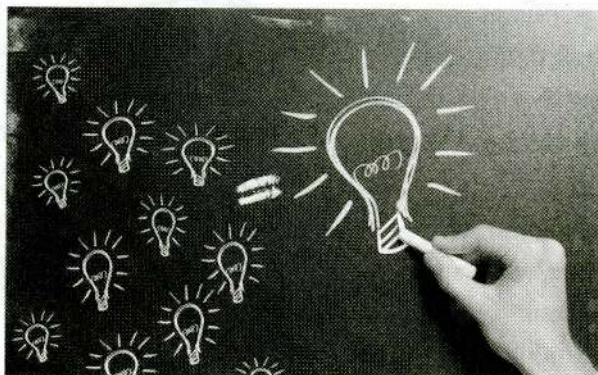
ஸ்ரீசுரதத் தேவதையே...!

ஏமாற்றிப் போகும்
எங்கள்நீர் தேவதையே
எச்சாமம் வருவாயோ?
எவ்விதமாய் மறைவாயோ?

வாள் வெட்டு தணிந்ததென
வாட்டம் தவிர்க்கையென
நின்வெட்டாய் தொடரும்
மீதிக் கொடுமைகளே!

பரீட்சைக்காய் படிக்கையென
பாவி நீ மறைக்கின்றாய்!
துடிக்க விடும் தூரத்தே
சென்று மறைக்கின்றாய்?

சத்திரசிக்ச்சை கவன
சத்தமின்றி மறைக்கின்றாய்
வீதிகளை கிருளாக்கி
வெத்துகளை வதைக்கின்றாய்!

2022.04.24 அன்று தினகரன்
வார மலரில் வெளிவந்தது

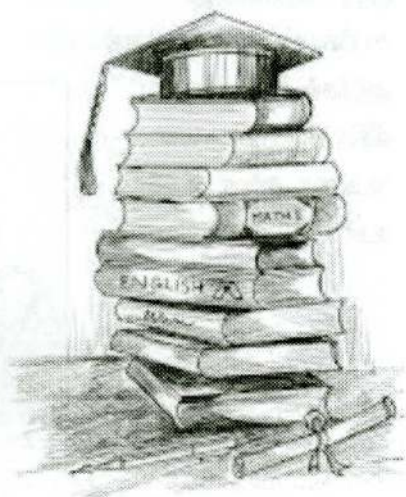
முதுமையல் கல்வி

அதிபர் தரம் உயர
அரியதோர் டிப்ளோமா!
வார இறுதியினை
வாட்டுகிற சூம் கல்வி!

வழமைக்கு மாநாய் போன்
வருத்தங்கள் காட்டிவர
கவரேஜ் ப்ரெச்சினாயம்
கலகங்கள் செய்கிறதே!

வானம் கீழ் கீழ்க்க
வண்ணப் போன் அச்சுறுத்த
கீழ் மின்னல் தாக்குமென
கிதயம் பட படக்கும்!

அருசுவை உணவின் பின்
அருவையாய் விரிவுகரையே!
கொமா நிகைக்கு உடல்
தானாகச் செய்கிறதே!

வரத்ததைக் குண்டுகள்

துடிப்பான சீருவன் அவன்!
அடிக்கும் அடிபணியான்...!
அழுதபடி வாய்க்க
பத்தக முட்டையுடன்
வீடுபொக முற்படவ
கழுதுக் கண் அதிபர்
கண்டவகை விசாரிக்க...
கண்களில் நீர் ததும்ப
தளதளத்து விழுந்தாள்
முத்த வகுப்பாசிரிய
அடங்காத அவன் செயலாக
முர்க்கம் மிகுந்து வர
வீசிய வார்த்தைகளை...
'உன்கர அம்மா ஆடுக்கு
உன்களைப் பெத்தாடுவா?'

மலர் வளையம் வைக்கும் வரை மலர்செண்டு மன்னர்கள்...!

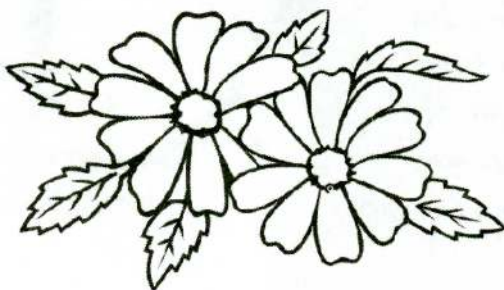
நல்லவர்களைச் செவ்வப்பான்!
நாடகத்தால் பிழைப்பான்
அடியாடிகள் சிறந்த கதாண்டு
அநியாயம் பன செய்வான்!

சுடகை திருத்தவென்று
சூட்சுமமாய் சுருட்டுவான்!
சகாயன் சொத்துக்களை
கொள்கையிலும் வழி அறிவான்!

அந் பகாசுக்காய்
அந்நிய மதத்தினையும்
நடுவநீர் நிறுத்துவான்!
அகழகின்றார் அவனை
மகநீர்ச் செண்டு கொடுத்து!

உரைவர் பணத்தாசை
உத்தம சுவடம் பூண்பான்
காணிகள் விதவைகட்டு...
காணிக்கை கற்பு மட்டும்!
எந்த சுவகையிலும்
கதவுகள் திறந்திருக்க
எதிர்பார்க்கும் குள்ளனவன்!

உரைவர் பணம் திரட்டி
பெருமக்கும் பாமநகை
மகநீர்ச் செண்டு வறுங்கியை
மகமுகிநார் மண்ணாவார்!

உழைக்க நினைத்தவள்

கிளி கொச்சி நகரத்தின்
சுட்டெரிக்கும் வெயில் சுவகை!
நகர்ப்புற 'சொடி'யொன்று
நினைமாய் நகல பயி...
'அம்மா... அம்மா...'என அழைத்து
பின்னாசை பெண்ணொருத்தி
கையசை குழந்தையுடன்...
சாம்பிராணி பொதி சுமந்து...
கால்களின்னை துழந்து விட்ட
கணவனை நினைத்தாசை?
பசியினால் பந்தவீக்கும்
பாசகனை நினைத்தாசை
பீகாச தர சொல்லி
பிணை அவள் கெஞ்சுவீக்கை
உருட்டுப் புட்டிக்கை!
திருட்டுப் புத்தியீக்கை!
உழைத்து உயிர்வாழும்
உயர் குணத்தால் தொடர...
காதல் விழாதது சபாலை
மறத் தமிழர் விரைகின்றார்!

என் இனிய நண்பன்

என் இனிய நண்பன்
மகிழ்ந்திட வந்தான்
காத்திருந்த காதல்
கனிந்த ரகசியத்தை
அப்பாவியாய் மொழிந்தேன் !
அப்படியா? என்றான்
கண்கள் சிவந்திட
பொருளைமச் சுவாசனைகள்
பொசுக்கிடும் பார்வையில்
முந்தி விட்டாய் என்றது
முதுகத் தொடங்கினான் !
அரக்கப் பரக்க
அவனைத் தொடர்ந்தான்
மனத்தை மாற்றவே
மந்திரம் பல சொன்னான் !
குளத்தைக் கலக்கியே
குதூகலம் கொண்டான்
அநுந்த காதலில்
ஆறுதல் அடைந்தான் !
மனம் போல வாழ்கவென
மனதார வாழ்த்துகிறேன்

(2018.10.07 உதயன் வார மலர்)

உறவுகள் உய்ர்பெற...!

மனித உறவுகளை
மன்னப் படுத்தாது
நானைய சந்ததியை
நாணயமாய் நடத்து !

வார்த்தைக் குண்டுகளை
வீரமென வீசாதே !
வெல்ல மொழியானே
வெல்லப்பார் மனங்களுளைய !

சின்னத் துளங்களினால்
சினத்தீர்க்கும் வல்லவரின்
விலைத் துளங்களினை
விலக்கி வைத்துவிடு !

உடன்பாடு காணுகின்ற
உயர்ந்த குணத்தானே
தடம் பதித்து நடந்து
தகைமைகள் பெற்றுவிடு !

பண்பென பணியாற்றி
துணிவென துயர்போக்கு
கனிவான மொழியானே
களிப்படைய வைத்துவிடு !

உறவுப் பாளங்கள்
உள்ளத்தே உருவாக
சுர்த்த வாழ்வுகளை
சுமிகத்தே பெற்றுவிடு !

(2022.06.05 நினைதரன் வாரமணி)

புணர்வு

விற்புணர்வாகை
விளைவது காதல் !
மொழிப் புணர்வாகை
மலர்வது கவிதை
களிப்புணர்வாகை
களைவது கவலை
உடம்புணர்வாகை
உருவாகும் மழலை

(2018.10.07 தினகரன் வார மலர்)

இனிய ஆசானுக்கு இதய அஞ்சல்...!

வைகறைப் பொழுதின்கிளை
வந்தது ஒரு செய்தி...!
எம் ஆதம் சூரியனார்
அஸ்தமித்த கதை சொல்லி!

ஐந்தாம் வகுப்பின்கிளை
அமர்ந்தீர் எம் ஆசானாய்!
செவ்மயிலன் வந்தீரே
பண்பாட்டுப் பொக்கிசமாய்!

பூச்சிக்கத் தகுந்த
வாசிய்ப் பழக்கத்தை
செங்கை வைத்தவரே!
கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகள்
படைத்திடவும் பணித்தீரே!

தினமும் காணையகிளை
பெரிய புராணமகை
தீத்திக்க ஓதியதை
திரும்பி பார்க்கின்றீர்கள்!

வயிற்றின்கிளை கிள்ளிய
வலிதானை பறித்தது!
வாங்கிய பிரம்படியால்
வராத கணக்கும் வந்தது!

முப்ப தாண்டின் முன்
முகம் பார்த்த நினைவொரு
சுக மநியத் துடித்தும்
கூழ்நிலை விடவிண்ணையே!

உங்களுக்கே சமர்ப்பணமாய்
உவப்பொரு புத்தகத்தை
உலகநிய அன்று தந்தீர்கள்...
உள்ளத்தே களிப்பொரு!

நல்ல விருட்சங்களை
நட்டுவிட்டே சென்றீர்!
விழுதுகளாய் தொழுகின்றோம்
விண்ணுலகும் ஒளி பெருகை!

அவர் அப்படித்தான்

பதுவி உயர்வுக்காய்
பத்திரமாய் சென்றமர்ந்தேன்
பத்தர முன்னையிலே!
கல்வி அமைச்சினிலே
காலைப் பணி தொடங்கும்
கணத்துக்காய் காத்திருப்பு!

பணி தொடங்கும் மணி டிபார்ட்மென்ட்
தேசிய கீத மது!
காற்றினிலே ஒலிக்கையிலே
ஊர் விடும் ஊர் டீலர்

மரியாதை செய்யவென்றே
மனித எந்திரங்கள்
எழுந்தெங்கும் நிற்கையிலே
ஓருடல் மட்டும்
ஓய்ந்திருத்தல் கண்டேன்!

காவியுடை தந்த
கனவான் அவ்வென்ற
கண்டு கொண்டேன்!
மதம் பிடித்த மண்ணிலே
சமத்துவச் சமாதானம் கண்டேன்!

(வலம்புரி)

கடலோரம் வீசிய கற்று..!

மயிலிடிக் கடலோரம்
ஹமயம் கொண்ட மனம்
பள்ளிக்காஸ நன்னவுகளில்
துள்ளித் தீர்ந்தது!

சமுத்திர அலைக் கரங்கள்
கரையோர முகடுகளை
தழுவிய தருணங்கள்!
மீன் குன்றுகளும்
கருவாட்டு மலைகளுமாய்
வணிக மக்களின்
வாண் டொட்ட ஆரவாரம்!
அது ஒரு பரவச காலம்!

கழுகுக் கவனிப்பில்
மௌனித்து கிடக்கின்ற
மயானக் கடலோரமாய்
உன்னைய மயிலிடி!
மீண்டும் மருக்காகும்
சைவ ஆஸயங்கள்...!

தலைக்கின்ற வாழ்வுக்காய்
முளைக்கின்ற வீடுகள்!
தந்திர வலையின் கீழ்
தம்பிக்குத் தருவதற்காய்
அண்ணாண்டிப் அபகரித்த
பலகைக் குவியல்கள்!
கனத்த மனத்தோடு
எந்திரமாய்க் காண்கள்!

வறழ்த் தெடித்தவர்கள் !

வார்த்தைகளால் வகை சுடும்
வல்லமை பெற்றவன்...!
வாயாரப் பொய்ச்சொல்வான்
வள்ளலாய் நடிப்பான்...
கிள்ளியும் கொடுக்கான்!
எச்சிற் கையாஜும்
காகம் துரத்தான்!
உச்சக் கதை பேசு
மணிகளை விழுங்குவான்!
பொய்களைப் பொறுத்தே
பொழுதினைப் போக்குவான்!
விழுமிய வாழ்வென்று
தொழுதுவார் நால்வர்!
பழுதொ வார்த்தையென
பணிந்துவார் வாழியவே!

தந்திரம் பயில்வேமோ?

எந்திர வேகத்தின்
எழுச்சி மிகு சீனா
வடக்கை விழங்க
வருகிறது பாடுநாடு
அழுது புலம்புகிறார்
ஞானப் பொக்கிசங்கள்!

தமிழந்தம் உணர்வுகளை
தன் கைவலக்கு கிரையாக்கி
உமிழ்ந்து பின் தள்ளியதும்
உதவ வரும் சீனாவா?

மாகாண சபை என்னும்
மயான சபை ஒன்றை
தமிழரைத் தள்ளி வைத்து
தானே கைச்சாத்திட்டு
வீணாக்கிப் போட்டதுவும்
விரைந்து வரும் சீனாவா?

கிராணுவம் தனை அனுப்பி
கின்னியர்கள் பல கொன்றது
தேசத்தை முடக்கியதும்
தேடி வரும் சீனாவா?

உளவுத் தகவல்களை
உளமாரப் பரிமாறி
நயவஞ்சகத் தனமாய்
அழித்ததுவும் சீனாவா?

தந்திர கினத்தவரோ
தடிவுகிறார் கிருவகையம்
தமிழர் தரப்பினரோ
தவிக்கிறார் மந்திரத்தால்

பக்கத்தின் பார்த்திருந்து
பாதகத்தை கிரசித்தவர்கள்
பதறித் துடித்து வர
பருவமே கிதுவனீரோ?

கீரைக் கடைக்கும்
எதிர்க்கடை வேண்டுமென்ற
தந்திரம் பயில்வோமா?
தமிழராய் நிரீகவோமா?

கூட்டு நடகமே?

எந்நொருள் அட்கையினால்
உந்யது க்கைக்குமென
வரிகையன் வந்தவர்க்கு
வாய்த்ததெதா அதிர்ச்சி தான்!

அநுவந் அதிந் வந்தார்!
அநுவந் கையகென அதிவான்!
பார்த்தவந் கெந்ந்து நிற்க...
காவகந் கண்ணிட்ட...
உந்யமஹுடன் யுந்ந்தார்!
மயானமயாய் மெனனம் காக்க
எந்நொருள் நிரப்புகிறார்
வகையகந் ஏதுமின்றி!

பெந்நொன் வியாபாரத்தான்
பெந்ந் சுகத்தாகெ
நாட்டுக்குள் தெடருகின்ற
கூட்டு நடகமே?

சுற்றும் மனம் தளர பெற்றோரல் வீக்கமன்

பெரிய தம்பி வாதத்தியார்
பெந்தோன் பெருவதற்காய்
பெந்தோனே விருமுறை!

கொப்பாயில் கொமகனார்
'கியு'வின் தவம் செய்தார்!
கியு ஆரா? அடக்கக்கா?
நீண்ட பட்டினம்
முடிவுக்கு வந்த பின்னும்
நகராது வளரும் பேரணியே!
பெந்தோன் பணத்தானே
புகழ்க்கின்ற காக்கைகள்
வழிவிடுமோ பணி தொடர?
உச்சிவெயில் துகள்க்கெரு
உச்சி சிவங்கொண்டு
பசியருக்கப் படுத்தோனே ஆசான்!

மருதனார் மடத்தின்கே
வந்தவர் குறைவென்று
விட்டிருந்த சாத வர
விறந்தோனே அங்கே!
விறவாய் நகர்ந்த அணி

வினாக்கள் நெருங்குகையில் 88 வினாக்கள்

காக விரித்தார் ககட காவத்தார்
 பெந்தெநாள் முடிந்ததென்று...!
 மனமுகடந்த வாத்தியார்
 மகனக்குத் திரும்ப வந்தும்
 விகன விடவில்கையே!

உரும்பராயன் மாகன தான்
 'பெளசர்' வந்த தென்று
 பரவிய செய்தி வர
 பாவம்! வாத்தியாரோ
 பந்தாரோ அங்கே...!
 பெந்தாய் வளராத
 பெந்தெநாள் அணியின்கே
 கெடுவகையுடன் ககந்தார்!
 ஊராமன் விகரன்கிந்த
 அணி கண்டு மனம் துள்ள
 அறிவித்தார் நண்பருக்கு
 அகனகபர் வறியாக...!

கந்தாரோ அங்குக்கு...?
 கடகமயிடம் கெடுங்க
 காகவிரித்தார் கடகமயாரார்...
 பெந்தெநாள் முடிந்ததென்று!

சந்தும் மனம் தளரா
 சந்தருகவா கிப்பாவும்
 விக்நமாதித்தன் கபாள்
 வீறு நகடயன் வீடுக்கு...!

அந்த ரேரக்கன் செல்லாதாம்...!

வழமையால் தூங்கும் சவகை...!

வழியனுப்பம் செய்தி வர...!

முருக்கி விட்டர் வீட்டார்!

பிள்ளைகளின் சதவை கண்டு

புறப்பட்டன் சராக்கிலுக்கால்...!

வீதியோரம் சன சவளர்னர்!

விரைந்துப் பார்த்ததனை

பச்சை உடை தந்ததோர்

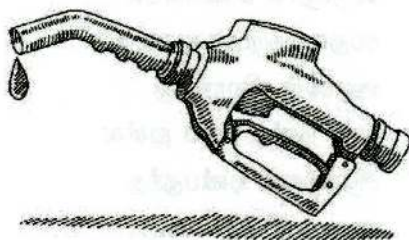
பதிவுப் பணி செயல்...

கிரண்டு கிளை மீட்டர்

திரண்டிருந்த சபரணின்

அந்தத்தைக் கண்டநிந்து

அந்தநிந்து நின்றுந் நான்!

பிள்ளை பெண்ணொருத்தி

பிள்ளையுடன் வந்து நின்றுள்

கட்டியவன் கட்டாநான்

கவலையுடன் சொன்னான்!

எப்படிப் சபாவதை

ஏக்கமுடன் நின்றுள்!

வாசிப் வளர்வாறுகளின்

வட்டமீறும் வாகனங்கள்
 புழுதிப் புயல் கிளப்ப
 வளரும் சபரணியில்
 வந்தாசை பன பணிகள்!
 சாயலாட்கள் பன கடத்தும்
 வந்திருந்தார் சிராக்கிலுக்காய்!
 நான்கு மணிசென்ற
 நகராத சபரணியோ
 நகமாய் பட்டினாள்
 நகர்ந்தென் வீடு சிராக்கி...

மது நான் விழுகையிலே
 சிராக்கிலுடன் சிறந்த வந்தாநீ!
 வாரங்கள் சிற கடத்தும்
 வராத பப்சிசுநாணாள்
 விசார்த்துப் பார்த்தத்திலே
 விளங்கியது உண்காமயொன்றி
 'சுந்த சிராக்கி' செல்லாதாம்!

கரணமயில் ஐயாவின் கனவுகள் நனவாக ...

சமூக ஊனங்கள்
சமூகமாய் மகநயவென
பெனாக் கலப்பயினால்
மனத் தரிகை உழுவவரே !

அச்சுறுத்தல் பனவற்றை
அலுதினமும் எதிர்கொண்டும்
அச்சமன்றி அநங்காக்க
உச்சப்பணி செய்துவரே !

பொறியியல் படிப்பென்னும்
அறிவியல் ஆர்வத்தனை
பாதி வழி நிறுத்திவிட்டு
பத்திரிகை தந்தவரே

பத்திரிகைத் துறைவந்த
பலகையம் பட்டைதீடி
ஆசிரிய தகையங்கம்
அற்புதமாய் வடித்தீரே !

காணமயில் ஐயா! உம்
கனத்த பணி ஓய்ந்தாலும்
கினத்தீபமாய் என்நும்
கிதயத்தின் சுடர்வீரே !

(உதயன் சஞ்சீவி 2021.11.28)

துரைச் ஸ்கப் பெருத்தகையே துயர் தந்து சென்றீரே?

வெள்ளி மலை மீதினிலை
துள்ளி வந்த சூரியனை!
கொள்ளி வைக்கும் சுவையிலை
துடிக்குதையா எம் தீதயம்!

சுன்னாகம் கிழக்கினிலை
உன்நாமம் சுடர்விலை
எந்நாளும் தம்மீப்பணிகள்
ஏற்ற முடிச் செய்தவரே!

அதிபராய் கல்வி ஓளி
தந்த தம்மீச் சுடரே!
வலம்புரியும் வளம் காண
வழி காட்டிச் சென்றவரே!

புத்தகங்கள் பல தந்து
புத்தொளி பரப்பி வந்தீர்
நித்தமும் நிகைத்திருவொம்
நீடு புகழ் வாழியவை!

இன்னும் எத்தனை கரலமேர?

போதைப் பொருள் பெருகி
பாதைகளை மாந்தியதிலும்...
அரசைத் துறந்த மகான்
அரசடியில் குந்துதலும்...
பச்சை வேல்களை
பயர்களை அழித்தலும்....
காலிகளின் புகலிடமாய்
காவல் நிலையங்களும்...
எங்கிருந்தோ வருபவர்கள்
எம் வளங்கள் சுரண்டதிலும்
ஊழலும் கிண்சமுடம
சட்டவளை பிள்ளுதலும்...
மரங்களைக் காப்பதாய்
கொடரிக் காம்புகளும்...
கின்னும் கின்னும்
கிப்படி எத்தனையோ?

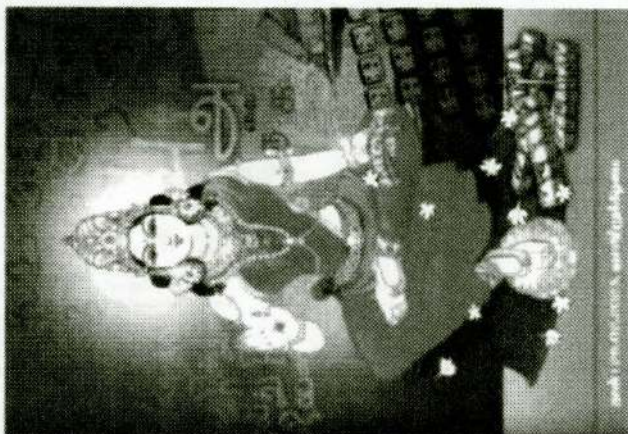

சுருது தாழ்வு

சுருது தாழ்வு : 1127 / 112833

உலகத் தமிழ்க் கவிஞர்கள் கவலை இலக்கியச் சங்கம்

சென்னை 1, 112833, மதுரை 600050, மலையாளம் : 855547027

உலக சாதனை கவிஞருக்கான பதவிச் சான்றிதழ்!

உலக சாதனை கவிஞருக்கான பதவிச் சான்றிதழ்
உலக சாதனை கவிஞருக்கான பதவிச் சான்றிதழ்
உலக சாதனை கவிஞருக்கான பதவிச் சான்றிதழ்

உலக சாதனை கவிஞருக்கான பதவிச் சான்றிதழ்

உலக சாதனை கவிஞருக்கான பதவிச் சான்றிதழ்

உலக சாதனை கவிஞருக்கான பதவிச் சான்றிதழ்

உலக சாதனை கவிஞருக்கான பதவிச் சான்றிதழ்
உலக சாதனை கவிஞருக்கான பதவிச் சான்றிதழ்
உலக சாதனை கவிஞருக்கான பதவிச் சான்றிதழ்

தேசிய இலக்கிய விழா - 2022

கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களம்
மற்றும்

புரட்சியாளர் மாவட்ட செயலகம்

இணைத்து நடாத்தும்
பிரதேச இலக்கியப் போட்டித் தொடரில்

.....
.....
எனும் நலைப்பை முன்வைத்தமைக்காக

.....
.....
..... போட்டியில்

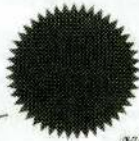
முதலாம் / இரண்டாம் / மூன்றாம் இடத்தினைப் பெற்றுக்கொண்

.....
.....
..... அவர்களுக்கு

2022 ஆம் ஆண்டின் புரட்சியாளர் மாவட்டம் 30 ஆம் திகதி
நடாத்தப்பட்ட

பிரதேச இலக்கிய விழாவில்

இச் சான்றிதழ் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டதாக
உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

.....
பிரதேச செயலாளர்
பிரதேச செயலகம்
செய்யாய்

.....
.....
தரணி அலுவலர் கமகே
கலாசார அலுவலர்கள் மன்றம்
கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களம்

முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பு நூலான அனுபவங்களும் அனுமானங்களும்
2018.02.18 அன்று உரும்பிராய் சீந்துக்கல்லூரியில் வெளியிடப்பட்டது
அதன் நிழற்படங்கள் சில...

நூலாசிரியர் பற்றி...

இந்நூலாசிரியர் இரா ஜெயக்குமார் எனக்கு மிகவும் பரிச்சயமானவர். யா/உடுவில் மான்ஸ் த.கக. பாடசாலையில் அவர் அதிபராக இருந்த போது அவர்களுக்கான கோட்பட் பணிப்பாளராக நான் கடமை யேற்றேன். திரு.ஜெயக்குமார் அவர்கள் 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என பணியாற்றும் பேறு பெற்று மகிழ்ந்திருந்தார். அக் காலங்களிலும் கூட அவர் எழுதிக் குவித்தார். அவரின் ஆக்கங்களை உள்ளூர் பத்திரிகைகள் பிரசுரித்துப் பெருமைப்பட்டன. இதைவிட அவர் ஒரு சிறந்த புத்தி ரிகையாளராகவும் செயற்பட்டிருக்கிறார். தினக்குரல், வலம்புரி, தினகரன் போன்ற பத்திரிகைகளில் ஆக்கங்கள் வெளிவந்து இவரை சிறந்த ஆளுமையாளராக காட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இரா. ஜெயக்குமார் இடைக்காலத்தில் சொந்தமாகவே 'கண்மணி' எனும் மாணவர் புத்திரிகையை நடாத்தி எமது சமூகத்திற்கு நல்வழி காட்டியுள்ளார். மாணவர்களுக்காக பல பாடப் புத்தகங்கள், வினா விடைகள் என்பனவும் எழுதி வெளியிடப்பட்டமை கண்கூடு. அவற்றில் பலவற்றை நானும் வாங்கியிருக்கிறேன். அந்நூல்கள் வாயிலாக அவரின் புலமையையும் கண்டு இரசித்துள்ளேன். இக்காலத்தில் அவரின் பன்முக ஆளுமையை என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது. நான் நடாத்திக் கொண்டிருந்த முத்துப்பந்தல், போன்ற சமூக வலைகளில் அவரின் கைவண்ணங்களைக் கண்டு நான் பல தடவைகள் வியந்திருக்கிறேன். நோடியாகப் பாராட்டியிருக்கிறேன்.

நேரந்தவறாமை என்பதும், தன் கடமை நேரத்தைக் கடமைக்காக அர்ப்பணிப்பதும், அந்த நேரத்தை அதற்கன்றி சொந்த வேலை எதற்கும் ஒதுக்காத உயர் பண்பும் இவரது சிறப்புக்களாகும். இதைவிட சர்வதேச ரீதியில் பல நூற்றுக் கணக்கான எழுத்தாளர்களோடு ஐக்கியம் கொண்டிருந்தமையையும் அவதானிக்க முடிந்தது. மேலும் இரா. ஜெயக்குமார் ஒரு துணிச்சலான புத்திரிகையாளர். சுட்டெறிக்கும் சூரியன் போல பிழைகளை நேருக்கு நேராகப் பிழை என்று கூறும் இவரது தைரியத்தை இவரது கவிதைகளிலும் காணலாம். இந்தளவு ஆளுமை பொருந்திய ஒருவரின் நூலை வாசிப்பது என்பது உங்களை பல மடங்கு மேன்மையாக்கும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. இரா ஜெயக்குமார் அவர்கள் எழுதிய "இன்னும் எத்தனை காலமோ" என்ற கவிதை நூலுக்கு அறிமுக உரை எழுதக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தைப் பெரும்பேறாகக் கருதுகிறேன். அத்தகைய சந்தர்ப்பம் தந்த திரு.ஜெயக்குமார் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

திரு.செ.மோகநாதன்

கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளர் (ஆய்வு), உடுவில்.